

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoKR/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116217742
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5116217742.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov JUDr. Márie Dubcovej a JUDr. Róberta Bebčáka v spore žalobcu: M. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XA, XXX XX H. V., zastúpeného zástupcom AK GRUBER, s.r.o., so sídlom Janka Kráľa 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 51 243 814, proti žalovanému: Mgr. Imrich Šimulák, so sídlom kancelárie T. XXX, XXX XX S., správca úpadcu Václavů, s.r.o., so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, so sídlom E. L. XXXX/XX, XXX XX H. V., o vylúčenie majetku zo súpisu konkurznej podstaty, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 26Cbi/17/2016-292 zo dňa 18. mája 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 26Cbi/17/2016-292 zo dňa 18. mája 2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 26Cbi/17/2016-806 zo dňa 24.09.2018 v napadnutom výroku (druhý výrok), ktorým vylúčil zo súpisu majetku úpadcu Václavů, s.r.o., so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735 v konkurze na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 1K/12/2015 byt č. XX nachádzajúci sa na X.p. vo vchode XA . bytového domu V. M., súp. č. XXXX, postaveného na pozemku CKN parc. č. 1057/59, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 16543/488553 zapísaný na LV č. XXXX pre katastrálne územie H. V. a vo výroku (tretí výrok), podľa ktorého žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, p o t v r d z u j e.

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 26Cbi/17/2016-806 zo dňa 24.09.2018 (ďalej len „rozsudok“) okresný súd v poradí prvým výrokom návrh žalobcu na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 5Cbi/15/2016 zamietol. V poradí druhým výrokom rozhodol, že vylučuje zo súpisu majetku úpadcu Václavů, s.r.o., so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735 v konkurze na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 1K/12/2015 byt č. XX nachádzajúci sa na X.p. vo vchode XA bytového domu V. M., súp. č. XXXX, postaveného na pozemku CKN parc. č. 1057/59, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 16543/488553 zapísaný na LV č. XXXX pre katastrálne územie H. V.. O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol rozhodné tvrdenia žalobcu a doložené dôkazy uvedené v žalobe doručenej okresnému súdu dňa 11.07.2016, tvrdenia žalovaného vo vyjadrení k žalobe v podaní zo dňa 07.11.2016 a ním predložené dôkazné prostriedky, ďalej vyjadrenia žalobcu v podaní zo dňa 06.02.2017 k vyjadreniu žalovaného a vyjadrenia žalovaného v podaní zo dňa 29.03.2017 a obsah doloženej prílohy ako i písomné vyjadrenie žalovaného v podaní zo dňa 14.10.2016 spolu s prílohou.

3. Okresný súd poukázal na to, že na základe dôkazného návrhu žalovaného pripojil do obsahu spisového materiálu spisy Okresného úradu Dolný Kubín, katastrálny odbor V 1969/09 (č.l. 269 spisu) a V 487/10 (č.l. 264 spisu).

4. K procesnému postupu okresný súd uviedol, že vo veci nariadil pojednávanie na 18.05.2018 o 09,00 hod.. Právny zástupca žalovaného mal doručenie predvolania na termín pojednávania riadne a včas vykázané dňa 05.04.2018 (č.l. 261 spisu). Na nariadený termín pojednávania sa žalovaný a jeho právny zástupca nedostavili, svoju neúčast' neospravedlnili ani nepožiadali z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Z uvedeného okresný súd na pojednávaní konanom dňa 18.05.2018 prejednal vec v neprítomnosti žalovaného.

5. V ďalšej časti odôvodnenia okresný súd poukázal na vykonaným dokazovaním zistený skutkový stav, ktorý právne posúdil za aplikácie ust. § 67 ods. 1, § 78, § 80 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“), § 39, § 525 ods. 2, § 118, § 123 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 ods. 1, § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z.z.“), § 3 ods. 16, § 6 ods. 1, § 46 ods. 6 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení účinnom od 15.4.2004 (ďalej len „zákon č. 162/1995 Z.z.“ alebo Katastrálny zákon), § 13 Vyhlášky č. 461/2009 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov, § 59a, § 66a Obchodného zákonníka a dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby.

6. Okresný súd uviedol, že žalobca sa v prejednávanej veci domáhal v súlade s ust. § 78 ZKR vylúčenia zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu Václavú, s.r.o. v konkurze na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 1K/12/2015 bytu č. 31, nachádzajúceho sa na C. podlaží vo vchode XA, bytového domu V. M., súp. č. XXXX, postaveného na pozemku CKN parc. č. 1057/59, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti 16543/488553 zapísaného na LV č. XXXX pre katastrálne územie H. V..

7. Vo všeobecnosti okresný súd poukázal na to, že predpokladom úspešného uplatnenia vylučovacej žaloby podľa ust. § 78 ZKR je splnenie nasledovných podmienok: 1. Vec, právo alebo iná majetková hodnota bola do podstaty príslušného úpadcu zapísaná. 2. Vylučovacia žaloba bola podaná osobou odlišnou od úpadcu v lehote vyplývajúcej z ust. § 78 ZKR. 3. Žaloba smeruje proti správcovi úpadcu. 4. V čase rozhodovania súdu o vylučovacej žalobe trvajú účinky vyhlásenia konkurzu a vec, právo alebo iná majetková hodnota, vylúčenia ktorej sa žalobca domáha, je naďalej v súpise podstaty zapísaná. 5. Osoba, ktorá sa vylúčenia domáha, preukáže, že vec, právo alebo iná majetková hodnota nemala byť do súpisu zapísaná a zároveň, že právo, ktoré zapísanie do súpisu vylučuje, jej aktuálne svedčí.

8. Okresný súd skonštatoval, že zapísanie sporného majetku do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu v konkurze na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 1K/12/2015 vyplývalo z Obchodného vestníka č. 52/2016, deň vydania 16.03.2016 pod K005856, poradové číslo 6 (č.l. 60 spisu). Účinky vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu, ktorý bol vyhlásený uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 1K/12/2015 zo dňa 26.02.2016 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 44/2016 s dňom vydania 04.03.2016 ku dňu rozhodnutia okresného súdu trvali, pričom nebolo tvrdené ani zistené, že by sporný majetok ku dňu rozhodovania bol zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu vylúčený. Sporný majetok bol do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu zapísaný s poznámkou o spornom zápise v prospech žalobcu s odôvodnením, že Zmluva o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 je neplatná podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 525 Občianskeho zákonníka, prípadne je neúčinná podľa ust. § 59a Obchodného zákonníka. Pasívna legitímácia žalovaného, ktorý bol do funkcie správcu úpadcu ustanovený uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 1K/12/2015 zo dňa 13.06.2016 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 117/2016 dňa 17.06.2016, vyplývala z ust. § 78 ZKR.

9. Súd prvej inštancie poukázal na to, že uznesením sp. zn. 1K/12/2015 zo dňa 24.05.2016 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 103/2016 s dňom vydania 30.05.2016 Okresný súd Žilina uložil žalobcovi, aby v lehote 40 dní od doručenia tohto uznesenia podal proti správcovi vylučovaciu žalobu týkajúcu sa majetku zapísaného v súpise všeobecnej podstaty zverejneného v Obchodnom vestníku č. 52/2016 zo dňa 16.03.2016, a to nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území H. V., Obec H. V., zapísanej na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Dolný Kubín, katastrálnym odborom, ako byt č. XX nachádzajúci na C. podlaží vo vchode XA bytového domu V. M., nachádzajúceho sa na G. W. so súpisným číslom XXXX, postaveného na parcele č. 1057/59, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a na pozemku o veľkosti 16543/488553, pričom za deň doručenia tohto uznesenia sa považuje deň nasledujúci po jeho zverejnení v Obchodnom vestníku. Predmetné uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 103/2016 s dňom vydania 30.05.2016. Za doručené žalobcovi sa tak považovalo dňa 31.05.2016. Odo dňa nasledujúceho, t.j. od 01.06.2016 začala žalobcovi plynúť lehota 40 dní na podanie vylučovacej žaloby. Posledný deň tejto lehoty pripadol na nedeľu 10.07.2016. V súlade s ust. § 203a ods. 2 ZKR sa za posledný deň lehoty považoval pondelok 11.07.2016, kedy žaloba v prejednávanej veci bola podaná na súde. Okresný súd uzavrel, že žalobca podal žalobu v lehote podľa ust. § 78 ods. 4 ZKR v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 1K/12/2015 zo dňa 24.05.2016 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 103/2016 deň vydania 30.05.2016 a námietka žalovaného ohľadne oneskoreného podania žaloby nie je dôvodná.

10. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že ku dňu rozhodnutia dňa 18.05.2018 svedčí žalobcovi v zmysle čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie H. V. (č.l. 276 spisu) výlučné vlastníctvo k dotknutému bytu č. XX, nachádzajúcemu sa na C. podlaží vchodu XA, bytového domu V. M., súp. č. XXXX, postaveného na pozemku parc. č. 1057/59, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo výške 16543/488553. Ďalej bolo preukázané, že žalobca nadobudol predmetný byt do výlučného vlastníctva na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytu, ktorá bola uzatvorená medzi predávajúcim IV. Capital, a.s. a žalobcom ako kupujúcim dňa 08.04.2010, na základe ktorej Správa katastra Dolný Kubín rozhodnutím z 19.04.2010, č. vkladu V487/10 povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam v katastrálnom území H. V., a to rozostavanému bytu č. XX, č. vchodu XA, X.podlažie, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 16543/486543 súp. č. stavby X na pozemku s parcelným číslom 1057/59, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria v prospech žalobcu s právnymi účinkami vkladu dňa 19.04.2010 (spis Okresného úradu Dolný Kubín, katastrálny odbor sp. zn. V487/10 č.l. 264 spisu).

11. Podľa okresného súdu vykonaným dokazovaním neboli zistené skutočnosti, ktoré by zakladali absolútnu neplatnosť Zmluvy o prevode vlastníctva bytu uzatvorenej medzi predávajúcim IV. Capital, a.s. a žalobcom ako kupujúcim dňa 08.04.2010, na základe ktorej bol Správou katastra Dolný Kubín povolený vklad vlastníckeho práva k dotknutému bytu v štádiu rozostavaného bytu v prospech žalobcu.

12. Okresný súd poukázal na argumentáciu žalovaného, podľa ktorej predávajúci - obchodná spoločnosť IV. Capital, a.s. v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytu z 08.04.2010 so žalobcom nebola vlastníkom sporného bytu z dôvodov neplatnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 uzatvorenej medzi úpadcom ako predávajúcim a spoločnosťou IV. Capital, a.s. ako kupujúcim, v dôsledku čoho nemohla následnou Zmluvou o prevode vlastníctva bytu zo dňa 08.04.2010 platne previesť vlastnícke právo k dotknutému bytu na žalobcu. Žalovaný zároveň vylučoval dobromyseľnosť žalobcu pri nadobúdaní vlastníckeho práva k dotknutému bytu na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytu z 08.04.2010 z dôvodu personálneho prepojenia úpadcu a spoločnosti IV. Capital, a.s. cestou žalobcu, ktorý od 22.04.2008 je konateľom úpadcu a od 30.05.2008 predsedom predstavenstva obchodnej spoločnosti IV. Capital, a.s., tak ako tieto skutočnosti vyplývali aj z výpisov z Obchodného registra Okresného súdu Žilina na č.l. 270 a 273 spisu, v dôsledku čoho mu podľa tvrdení žalovaného v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytu z 08.04.2010 museli byť známe skutočnosti odôvodňujúce podľa vyjadrení žalovaného absolútnu neplatnosť Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009.

13. Okresný súd sa preto zaoberal otázkou platnosti prevodu vlastníckeho práva k spornému majetku z úpadcu na obchodnú spoločnosť IV. Capital, a.s. na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytov uzatvorenej medzi označenými subjektmi dňa 18.12.2009.

14. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd preukázané, že úpadca Zmluvou o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 previedol vlastnícke právo k rozostavaným bytom, vrátane rozostavaného bytu č. E pozostávajúceho z piatich obytných miestností s celkovou podlahovou plochou bytu 165,43 m², nachádzajúceho sa na ôsmom nadzemnom podlaží rozostavaného obytného domu na G. W. v H. V., zapísaného na LV č. XXXX, katastrálne územie H. V. a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach a príslušenstve domu o veľkosti 16543/486543 v prospech kupujúceho IV. Capital, a.s.. Za nedôvodnú považoval okresný súd námietku žalovaného, že v Zmluve o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 chýba prejav vôle kupujúceho predmet zmluvy kúpiť, nakoľko tento vyplýval z jednotlivých bodov článku 3. Predmet zmluvy, v ktorých je výslovne uvedené, že predávajúci predáva ako výlučný vlastník kupujúcemu a kupujúci nadobúda do výlučného vlastníctva jednotlivé rozostavané byty v zmysle ich označenia v predmetnej zmluve. Vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech kupujúceho IV. Capital, a.s. k jednotlivým predmetom prevodu, vrátane dotknutého bytu, na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 bol povolený rozhodnutím Správy katastra Dolný Kubín z 21.12.2009, číslo vkladu V1969/09 s účinkami vkladu 21.12.2009 (spis Okresného úradu Dolný Kubín, katastrálny odbor sp. zn. V1969/09 č.l. 269 spisu). Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by Zmluva o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 nebola právnym úkonom urobeným slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, v dôsledku čoho by mala byť absolútne neplatným právnym úkonom.

15. Okresný súd uviedol, že v rámci vymedzenia dôvodov sporného zápisu dotknutého bytu do súpisu majetku všeobecnej podstaty úpadcu ako aj v priebehu konania správca úpadcu tvrdil neplatnosť Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, konkrétne s ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré vylučuje postúpenie pohľadávky v prípade, že postúpenie by odporovalo dohode s dlžníkom. Okresný súd poukázal na to, že v prípade naplnenia dikcie ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka ide o prípad absolútnej neplatnosti právneho úkonu pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), nie o prípad relatívnej neplatnosti právneho úkonu tak, ako na to poukazoval vo svojej argumentácii žalobca. Žalovaný konkrétne poukazoval na dojednanie v čl. 20.1. Zmluvy o dielo č. 01/2009 uzatvorenej dňa 26.10.2009 medzi úpadcom ako objednávateľom a spoločnosťou UNISTAV HSV spol. s r.o. ako zhotoviteľom, predmetom ktorej bol najmä záväzok zhotoviteľa vykonať pre objednávateľa riadne a včas dielo - výstavbu a dokončenie rozostavanej stavby bytový dom V. M.. V zmysle dojednania v čl. 20.1. predmetnej Zmluvy o dielo žiadna zo zmluvných strán nie je oprávnená bez súhlasu druhej strany postúpiť svoje práva a povinnosti na tretiu osobu, v dôsledku čoho žalovaný považoval za vylúčené, aby bez súhlasu obchodnej spoločnosti UNISTAV HSV spol. s r.o., ktorý súhlas podľa vyjadrení žalovaného nebol daný, úpadca prevádzal vlastnícke právo k rozostavaným bytom v predmetnej stavbe na tretie osoby. S uvedenou argumentáciou žalovaného sa okresný súd nestotožnil. Poukázal na to, že dojednanie obsiahnuté v čl. 20.1. je dojednaním v rámci zmluvy o dielo uzatvorenej medzi úpadcom ako objednávateľom a obchodnou spoločnosťou UNISTAV HSV spol. s r.o. ako zhotoviteľom podľa ust. § 536 a nasledujúce Obchodného zákonníka. Zmluvným stranám, objednávateľovi a zhotoviteľovi z tejto zmluvy vyplývali práva a povinnosti tak, ako sú tieto upravené v predmetnej zmluve v spojení s ustanoveniami § 536 a nasledujúce Obchodného zákonníka. Dojednanie v čl. 20.1. zmluvy o dielo okresný súd vyložil tak, že obmedzenie postúpenia práv a povinností na tretiu osobu zmluvných strán z tejto zmluvy výlučne so súhlasom druhej strany sa vzťahuje na tie práva a povinnosti, ktoré zmluvným stranám úpadcovi v postavení objednávateľa a spoločnosti UNISTAV HSV spol. s r.o. v postavení zhotoviteľa zo zmluvy o dielo vyplývali. Podľa okresného súdu nebolo možné uvedené dojednanie vykladať tak, že obmedzuje objednávateľa v práve prevodu vlastníckeho práva k rozostavaným bytom nachádzajúcim sa v predmete zmluvy o dielo, vlastníkom ktorého bol objednávateľ (čl. 15.1. zmluvy o dielo a obdobne ust. § 542 ods. 1 Obchodného zákonníka). Zároveň prevod vlastníckeho práva objednávateľa k rozostavaným bytom nachádzajúcim sa v predmete zhotovovaného diela na základe Zmluvy o dielo č. 01/2009 zo dňa 26.10.2009 nebolo možné subsumovať pod ust. § 525 Občianskeho zákonníka, nakoľko v danom prípade nemožno hovoriť o postúpení pohľadávky, ale o nakladaní s predmetom vlastníctva (§ 123 Občianskeho zákonníka).

16. Okresný súd poukázal na to, že žalovaný ďalej Zmluvu o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 považoval za absolútne neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka s odkazom na rozpor s ust. § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. definujúceho pojem byt pre účely tohto zákona a v tejto súvislosti poukazoval aj na závery vyplývajúce z

rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.05.2002 sp. zn. 4Cdo/27/2002, v zmysle ktorých právoplatné kolaudačné rozhodnutie stavebného úradu je predpokladom toho, aby určité miestnosti mohli byť predmetom občianskoprávnych vzťahov ako byt. Žalovaný poukazoval na to, že predmetom prevodu na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytov z 18.12.2009 boli rozostavané byty, čo považoval za neprípustné, nakoľko byt ako vec v právnom slova zmysle vzniká až momentom právoplatného kolaudačného rozhodnutia, ktoré bolo vydané a právoplatné až dňa 30.05.2011, t.j. až po uzatvorení tak Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, na základe ktorej vlastníctvo k dotknutým rozostavaným bytom prevádzal úpadca na spoločnosť IV. Capital, a.s., ako aj po uzatvorení Zmluvy o prevode vlastníctva bytu medzi spoločnosťou IV. Capital, a.s. a žalobcom dňa 08.04.2010.

17. Podľa okresného súdu v konaní nebolo sporné, že v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 medzi úpadcom ako predávajúcim a obchodnou spoločnosťou IV. Capital, a.s. ako kupujúcim boli dotknuté byty, vrátane sporného bytu zapísané na LV č. XXXX pre katastrálne územie H. V., ako rozostavané byty. Tak, ako uvádzal aj žalovaný, zápis údajov o práve k rozostavanému bytu upravuje ust. § 46 ods. 6 Katastrálneho zákona, ktoré upravuje podklady, ktoré sa predkladajú katastrálnemu úradu pri zápise údajov o práve k rozostavanému bytu a zároveň uvádza, aký subjekt sa zapíše ako vlastník rozostavaného bytu pri zápise údajov o práve k rozostavanému bytu. Znenie ust. § 46 ods. 6 Katastrálneho zákona však nebráni tomu, aby osoba, ktorá bola pri zápise údajov o práve k rozostavanému bytu zapísaná do katastra nehnuteľností ako jeho vlastník, s vlastníckym právom k rozostavanému bytu ďalej nakladala. V konaní nebolo sporné, že k zápisu úpadcu ako vlastníka dotknutých rozostavaných bytov, vrátane sporného bytu do katastra nehnuteľností, došlo pred uzatvorením Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 medzi úpadcom a spoločnosťou IV. Capital, a.s., a to v záznamovom konaní vedenom pod Z1793/09 zo dňa 04.12.2009. K poukazu žalovaného, že listiny, ktoré boli predložené v katastrálnom konaní, nezodpovedali ustanoveniu § 46 ods. 6 Katastrálneho zákona, okresný súd uviedol, že spôsobilosť predložených listín pri zápise údajov o práve k rozostavanému bytu v zmysle § 46 ods. 6 Katastrálneho zákona je oprávnený posudzovať výlučne správny orgán v katastrálnom konaní, nie súd v civilnom sporovom konaní. Ak žalovaný poukazoval na pochybenie Správy katastra Dolný Kubín v záznamovom konaní Z1793/09, kedy Správa katastra mala zapísať rozostavanú stavbu a rozostavané byty, hoci v čase zápisu rozostavané byty v zmysle § 3 ods. 16 v spojení s § 46 Katastrálneho zákona neexistovali, tak rovnako okresný súd uviedol, že v civilnom sporovom konaní o excindačnej žalobe nie je oprávnený priamo preskúmať postup správy katastra v katastrálnom konaní, na čo zákon stanovuje osobitný postup v správnom súdnictve. Okresný súd však nepovažoval za vylúčené, že pokiaľ by v konaní o prejednávanej veci bolo preukázané, že sporný byt v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 a v nadväznosti na uvedené ani v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 08.04.2010 nespĺňal pojmové znaky rozostavaného bytu v zmysle ust. § 3 ods. 16 Katastrálneho zákona, bolo by nevyhnutné konštatovať, že už v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytov 18.12.2009 medzi úpadcom ako predávajúcim a obchodnou spoločnosťou IV. Capital, a.s. ako kupujúcim nebol spôsobilým predmetom občiansko-právnych vzťahov, v dôsledku čoho by Zmluva o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 bola absolútne neplatným právnym úkonom a obchodná spoločnosť IV. Capital, a.s. ako nevlastník by následne nemohla platne previesť vlastnícke právo sporného bytu na žalobcu Zmluvou o prevode vlastníctva bytu zo dňa 08.04.2010, pričom vzhľadom na personálnu prepojenosť obchodnej spoločnosti úpadcu a obchodnej spoločnosti IV. Capital, a.s. cestou osoby žalobcu, by jeho dobromyseľnosť pri nadobúdaní vlastníckeho práva k dotknutému bytu bola vylúčená a nebolo by možné ju brať do úvahy pri posudzovaní, či prípadne mohol nadobudnúť vlastnícke právo k dotknutému bytu od nevlastníka.

18. Vo všeobecnosti k spôsobilosti rozostavaného bytu byť predmetom občiansko-právnych vzťahov okresný súd uviedol, že účinnosťou od 15.04.2004 bol do právneho poriadku zavedený pojem rozostavaný byt alebo rozostavaný nebytový priestor, ktoré sú definované v ust. § 3 ods. 16 Katastrálneho zákona. Rozostavané byty sa evidujú v katastri nehnuteľností v súvislosti so vznikom, zmenou alebo zánikom práva k nim, a to v súbore popisných informácií katastra údajmi o číslovaní, vlastníkoch a vlastníckych vzťahoch. V dôsledku vymedzenia pojmov rozostavaná stavba, rozostavaný byt a rozostavaný nebytový priestor v ust. § 3 ods. 15 a 16 Katastrálneho zákona, nič nebráni tomu, aby rozostavané stavby, rozostavané byty a rozostavané nebytové priestory boli predmetom občiansko-právnych vzťahov po tom, čo došlo k ich zápisu do katastra nehnuteľností. Ak aj rozostavané byty nespádajú pod definíciu pojmu byt podľa ust. § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z., uvedené znamená len to, že na rozostavané byty sa tento zákon bez ďalšieho nevzťahuje, čo zároveň nevylučuje, aby

rozostavaný byt v zmysle jeho definície v § 3 ods. 16 Katastrálneho zákona bol predmetom prevodu kúpnu zmluvou uzatvorenou podľa ust. § 409 a nasledujúce Občianskeho zákonníka, za prípadného primeraného analogického použitia aj ustanovení zákona č. 182/1993 Z.z., a to v režime prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam podľa Občianskeho zákonníka a Katastrálneho zákona. Pokiaľ teda aj v Zmluve o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 bol uvedený odkaz na ust. § 5 a nasledujúce zákona č. 182/1993 Z.z., uvedené okresný súd nepovažoval za záväzné pre posúdenie obsahu tejto zmluvy v zmysle vyššie uvedenej právnej argumentácie a nepovažoval za daný žalovaným tvrdený dôvod absolútnej neplatnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 pre rozpor s ust. § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z.

19. Pokiaľ žalovaný v priebehu konania spochybňoval, že dotknuté byty, vrátane sporného bytu v čase zápisu vlastníckeho práva k rozostavaným bytom v prospech úpadcu spĺňali pojmové znaky rozostavaného bytu v zmysle § 3 ods. 16 Katastrálneho zákona a údaje uvedené v znaleckom posudku č. 72/2009 znalca Ing. Kolomana Kovalíka nie sú pravdivé, tak okresný súd konštatoval, že v konaní nebolo sporné, že k zápisu vlastníckeho práva úpadcu k dotknutým rozostavaným bytom, vrátane sporného bytu, ktorý je predmetom konania, došlo postupom podľa ust. § 46 ods. 6 Katastrálneho zákona v záznamovom konaní Z1793/09 zo dňa 04.12.2009 tak, ako táto skutočnosť vyplývala zo zápisov na liste vlastníctva č. XXXX predložených žalovaným (č.l. 85 a nasledujúce spisu). Okresný súd zdôraznil, že postup Správy katastra Dolný Kubín v predmetnom záznamovom konaní nemôže byť predmetom prieskumu v tomto incidenčnom konaní. Nebolo sporné, že stupeň rozostavanosti dotknutých rozostavaných bytov pri zápise údajov o práve k nim v záznamovom konaní Z1793/09 postupom správy katastra podľa § 46 ods. 6 Katastrálneho zákona bol preukazovaný znaleckým posudkom Ing. Kolomana Kovalíka č. 72/2009, ktorého čiastočnú fotokópiu predložil do obsahu spisového materiálu žalovaný (č.l. 177 a nasledujúce spisu). Úlohou znalca bolo stanovenie spoluvlastníckych podielov na bytovom dome V. M. na pozemku parc. č. 1057/14 a 1057/25 v katastrálnom území H. V. pre účel zápisu rozostavaných bytov a nebytových priestorov na list vlastníctva katastra nehnuteľností. Znalecký posudok bol vypracovaný k 18.11.2009. K argumentácii žalovaného, že Zmluva o dielo č. 1/2009 bola uzatvorená dňa 26.10.2009 a za jeden mesiac nebolo objektívne možné uskutočniť výstavbu rozostavaných bytov, okresný súd poukázal na vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 18.05.2018, že spoločnosť UNISTAV HSV spol. s r.o. po uzatvorení Zmluvy o dielo č. 1/2009 zo dňa 26.10.2009 pokračovala vo výstavbe dotknutého bytového domu nadväzujúc na činnosť predchádzajúceho zhotoviteľa DÚHA, a.s.. Znalecký posudok č. 72/2009 Ing. Kolomana Kovalíka bol zo strany žalovaného predložený len v čiastočnej fotokópii, a teda neúplný. Zo záveru tohto znaleckého posudku na liste č. 147 (č.l. 193 rub spisu) vyplývalo, že..., predmetné byty a nebytové priestory ku dňu miestneho šetrenia, ktoré podľa údajov o obhliadke predmetu posúdenia na liste č. 3 znaleckého posudku bolo vykonané dňa 18.11.2009, boli rozostavanými bytmi, a to podľa ust. § 3 ods. 16 a § 46 ods. 6 Zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností v znení neskorších zmien a doplnkov, nakoľko sa nachádzali v dome, ktorý bol aspoň v takom stupni rozostavanosti, že bol navonok uzavretý obvodovými stenami a strešnou konštrukciou. Z uvedeného technického popisu a fotodokumentácie skutkového stavu z 01.12.2009 je zrejmé, že rozostavané byty a nebytové priestory bytového domu V. M. na parc. č. KN č. 1057/14 a KN č. 1057/25 spĺňajú technické požiadavky na zápis do katastra nehnuteľností“. Závery znaleckého posudku č. 72/2009 Ing. Kolomana Kovalíka, ktorý bol podkladom pre zápis údajov o práve k rozostavaným bytom postupom podľa ust. § 46 ods. 6 Katastrálneho zákona v prospech úpadcu ako ich vlastníka, žalovaný vyvracal predloženým čestným prehlásením Ing. R. Y. z 09.03.2017 (č.l. 174 spisu).

20. Okresný súd poukázal na zákonnú definíciu rozostavaného bytu v ust. § 3 ods. 16 Katastrálneho zákona, ktorá predpokladá, že ide o miestnosť alebo súbor miestností určených v súlade so stavebným povolením na bývanie, čo v konaní spochybnené nebolo a že táto miestnosť alebo súbor miestností sa nachádza v dome, ktorý spĺňa taký stupeň rozostavanosti, že navonok je uzavretý obvodovými stenami a strešnou konštrukciou. Z Čestného prehlásenia Ing. R. Y. z 09.03.2017 vyplývalo, že ku dňu 18.12.2009 sa bytový dom V. M., v súčasnosti zapísaný na LV č. XXXX pre katastrálne územie H. V., so súpisným číslom XXXX, postavený na pozemku CKN parc. č. 1057/59, nachádzal v štádiu rozostavanosti, malo ísť o hrubú stavbu bytového domu, na ktorej boli rozostavané, ale neukončené nosné konštrukcie šiesteho nadzemného podlažia, pričom bytový dom mal mať v zmysle projektovej dokumentácie 8 nadzemných podlaží, avšak výstavba siedmeho a ôsmeho nadzemného podlažia nebola ku dňu 18.12.2009 ani započatá. Uvedené tvrdenie nezodpovedalo fotodokumentácii predloženej žalovaným na č.l. 176 spisu, ani fotodokumentácii, ktorá je súčasťou predloženého Znaleckého posudku Ing.

Kolomana Kovalíka č. 72/2009 na č.l. 197 rub spisu, z ktorej bolo zrejmé, že predmetný dom je navonok uzavretý obvodovými stenami vo výške ôsmich nadzemných podlaží, pričom pre pojmové vymedzenie rozostavaného bytu v zmysle § 3 ods. 16 Katastrálneho zákona nebolo relevantné, v zmysle tvrdení Ing. R. Y. v Čestnom prehlásení zo dňa 09.03.2017, že na jednotlivých podlažiach neboli vybudované a zreteľné dispozičné riešenia jednotlivých bytových jednotiek, vo vybudovanej časti stavby neboli žiadne okná, interiérové, ani exteriérové dvere, zárubne, zábradlia, tepelné izolácie, vnútorné omietky, elektrické rozvody, tepelné rozvody, rozvody vody a kúrenia, poštové schránky, zvončeky a domáce telefóny, realizované potery, maľovky a nenosné konštrukcie ako priečky, ktoré mali ohraničovať jednotlivé byty boli realizované iba do druhého nadzemného podlažia. Nebolo relevantné, že ku dňu 18.12.2009 nebol dokončený žiaden z bytov, ktoré mali byť vybudované v zmysle projektovej dokumentácie a stavebného povolenia, nakoľko výlučne relevantné bolo to, či dotknuté byty sa nachádzali v dome, ktorý bol v takom stupni rozostavanosti, že navonok bol uzavretý obvodovými stenami a strešnou konštrukciou, čo dôkazmi predloženými žalovaným spochybnené nebolo. Rovnako nepovažoval okresný súd za relevantné tvrdenie žalovaného, že stavba nebola ukončená strešnou krytinou, nakoľko definícia v § 3 ods. 16 Katastrálneho zákona vyžaduje uzavretie stavby strešnou konštrukciou, čo rovnako žalovaným predložené čestné prehlásenia Ing. R. Y., ani iné v konaní vykonané dôkazy nevyvrátili.

21. Okresný súd skonštatoval, že vykonaným dokazovaním neboli spochybnené závery Znaleckého posudku č. 72/2009 Ing. Kolomana Kovalíka a nebolo preukázané, že by sporný byt v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 nespĺňal definíciu rozostavaného bytu v zmysle § 3 ods. 16 Katastrálneho zákona, v dôsledku čoho by nemohol byť spôsobilým predmetom prevodu vlastníckeho práva z úpadcu na obchodnú spoločnosť IV. Capital, a.s., ktorá následne vlastnícke právo k dotknutému bytu previedla na žalobcu. V konaní tak neboli preukázané žalovaným tvrdené a ani okresným súdom zistené iné dôvody absolútnej neplatnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov z 18.12.2009, v dôsledku ktorých by obchodná spoločnosť IV. Capital, a.s. následne nemohla previesť platne vlastnícke právo k dotknutému bytu na žalobcu Zmluvou o prevode vlastníctva bytu zo dňa 08.04.2010. Skutočnosti uvedené v Čestnom prehlásení Ing. R. Y. zo dňa 09.03.2017 neboli spôsobilé spochybníť závery Znaleckého posudku Ing. Kolomana Kovalíka č. 72/2009, nakoľko nezodpovedali fotodokumentácii, ktorá je súčasťou znaleckého posudku, ktorý predkladal sám žalovaný a o ktorej nebolo spochybnené, že zachytávala stav predmetnej stavby (domu) k dátumu, ku ktorému bol vypracovaný posudok 18.11.2009, ktorý dátum predchádza uzatvoreniu Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009. Za danej dôkaznej situácie a nečinnosti žalovaného, ktorý sa na nariadený termín pojednávania nedostavil, nepovažoval okresný súd za potrebné a hospodárne vykonávať ďalšie dôkazy k štádiu rozostavanosti dotknutej stavby v zmysle návrhov žalobcu na pojednávaní konanom dňa 18.05.2018, a preto dôkazné návrhy žalobcu na predloženie zápisov zo stavebného denníka a výsluch svedkov Y. Y. a Ing. V. V. zamietol.

22. Pokiaľ v dôvodoch poznámky o spornom zápise žalovaný ďalej označil prípadne Zmluvu o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 za neúčinnú podľa ust. § 59a Obchodného zákonníka a obdobne v písomnom vyjadrení zo 14.10.2016 poukázal na to, že „zmluva o prevode majetku medzi úpadcom“ (čím mal zjavne na mysli Zmluvu o prevode vlastníctva bytov z 18.12.2009) mala byť uložená do zbierky listín spolu so znaleckým posudkom, zákon podmieňuje účinnosť takejto zmluvy splnením tejto podmienky a podľa zistených informácií, táto podmienka splnená nebola, tak okresný súd poukázal na to, že ust. § 59a Obchodného zákonníka sa vzťahuje na zmluvy, na základe ktorých spoločnosť nadobúda majetok na základe zmluvy uzatvorenej s jej zakladateľom alebo spoločníkom za protihodnotu vo výške najmenej 10% hodnoty základného imania alebo s osobami, ktoré sú blízke zakladateľom alebo spoločníkom spoločnosti alebo ktoré sú ovládajúcimi osobami alebo ovládanými osobami zakladateľov alebo spoločníkov spoločnosti, za podmienky, že spoločnosť nadobúda majetok za protihodnotu vo výške najmenej 10% hodnoty základného imania. Ustanovenia § 59a ods. 1 až 4 Obchodného zákonníka sa pritom vzťahujú na spoločnosť s ručením obmedzeným a na akciovú spoločnosť. Žalovaný v rámci svojej skutkovej argumentácie v prejednávanej veci nevymedzil, na základe akého konkrétneho vzťahu medzi spoločnosťou IV. Capital, a.s. ako nadobúdateľom majetku na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 a spoločnosťou úpadcu by sa na uvedenú zmluvu malo vzťahovať ust. § 59a Obchodného zákonníka. Po oboznámení sa s výpismi z obchodného registra obchodnej spoločnosti Václavů, s.r.o. (č.l. 270 spisu) a IV. Capital, a.s. (č.l. 273 spisu) nebolo možné okresným súdom konštatovať, že by Zmluva o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 bola uzatvorená spoločnosťou IV. Capital, a.s. s jej zakladateľom alebo spoločníkom, rovnako s osobou blízku jej zakladateľom alebo spoločníkom alebo osobami, ktoré sú ovládajúcimi osobami alebo ovládanými

osobami zakladateľov alebo spoločníkov spoločnosti v zmysle definície v § 66a Obchodného zákonníka, nakoľko takéto skutočnosti z oboznámených výpisov z obchodného registra ako ani zo stranami navrhnutých dôkazov nevyplývali. V konaní nebolo preukázané, že by vo vzťahu k Zmluve o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 ku dňu jej uzatvorenia boli naplnené podmienky pre aplikáciu ust. § 59a Obchodného zákonníka. Pre úplnosť okresný súd dodal, že vo vzťahu k dôvodu sporného zápisu, ktorým je prípadná neúčinnosť Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 podľa ust. § 59a Obchodného zákonníka, nebola relevantná argumentácia žalobcu ohľadne absencie určenia neúčinnosti právneho úkonu súdom s odkazom na ust. § 80 ods. 1 ZKR, nakoľko uvedené zákonné ustanovenie upravuje zapísanie do súpisu majetku tretích osôb nadobudnutých na základe neúčinných právnych úkonov v zmysle ust. § 57 a nasledujúce ZKR, nie v prípade nenadobudnutia účinnosti zmluvy v dôsledku aplikácie ust. § 59a Obchodného zákonníka.

23. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd preukázané, že v dôsledku platného nadobudnutia vlastníckeho práva k spornému bytu žalobcom na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 08.04.2010, vklad ktorého do katastra nehnuteľností bol povolený rozhodnutím Správy katastra Dolný Kubín z 19.04.2010 pod č. vkladu V487/10 s právnymi účinkami vkladu 19.04.2010, sporný byt nemal byť do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu v konkurze na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 1K/12/2015 zapísaný a vlastnícke právo žalobcu, ktoré zapísanie sporného bytu do súpisu vylučuje, mu naďalej svedčí. Z uvedených dôvodov žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

24. Okresný súd samostatným výrokom zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 5Cbi/15/2016, nenaplnenie dôvodu na prerušenie konania podľa ust. § 162 CSP ani podľa ust. § 164 CSP, nakoľko nepovažoval za dôvodné a účelné prerušovať konanie z dôvodu prebiehajúceho iného konania v skutkovo a právne obdobnej veci prejednávanej iným sudcom súdu prvej inštancie, ktorého rozhodnutie by pre súd v prejednávanej veci nebolo záväzné.

25. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu okresný súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

26. Proti tomuto rozsudku, a to proti druhému a tretiemu výroku, v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodov podľa ust. § 365 písm. a), b), d), e), f) a h) CSP (č.l. 332 - 345 spisu). Mal za to, že napadnutý rozsudok trpí tak závažnými procesnoprávnymi ako aj hmotnoprávnymi vadami, že jeho závery nemôžu obstáť a sú z ústavného hľadiska neudržateľné. Žalovaný sa nestotožnil so s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého v civilnom sporovom konaní o excindačnej žalobe súd nie je oprávnený preskúmať postup správy katastra v katastrálnom konaní. Pri posúdení otázky, kto je vlastníkom, sa súd môže odchyliť od stavu zapísaného v katastri nehnuteľností (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. 10. 2000, sp. zn. 2Cdo/67/2000). I ustanovenie § 70 zákona č. 162/1995 Z.z. pripúšťa prelomenie zásady materiálnej publicity údajov zapísaných v operáte katastra. Bolo povinnosťou okresného súdu prejudiciálne skúmať nadobudnutie vlastníckeho práva právnym predchodcom žalobcu o to viac, keď žalobca netvrdil, ani nepreukazoval iné právo (ani iný titul) vylučujúce zapísanie predmetných nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty než vlastnícke právo, ktoré odvodzoval od aktuálneho zápisu v katastri nehnuteľností. Pokiaľ by súd prvej inštancie dôsledne skúmal spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva právnym predchodcom žalobcu, musel by dospieť k jednoznačnému záveru, že právny predchodca žalobcu nenadobudol vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, pretože Zmluva o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod V 1969/09 je absolútne neplatný právny úkon. Právny názor súdu prvej inštancie je v rozpore s právnou vetou uznesenia NS SR sp. zn. 3 Cdo 172/2008 zo dňa 10.11.2008, podľa ktorej otázky platnosti právnych úkonov účastníkov občianskoprávných vzťahov (vrátane kúpnej zmluvy uzavretej podľa Občianskeho zákonníka), patria do okruhu občianskoprávných vzťahov (§ 1 ods. 2, § 2 ods. 1 až 3, § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka), ktoré sú oprávnené riešiť súdy, a preto prejednanie a rozhodovanie sporov o určenie ich platnosti (resp. neplatnosti) patrí do právomoci súdu. V odôvodnení tohto uznesenia dovolací súd uviedol, že súdnoaplikačná prax k otázke právneho vymedzenia pojmu byt prijala stanovisko v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. mája 2002, sp. zn. 4 Cdo 27/02 (R 87/2003),

podľa ktorého pojmovým znakom bytu, ako predmetu občianskoprávných vzťahov v zmysle § 118 ods. 2 Občianskeho zákonníka, je účelové určenie miestností, ktoré byt tvoria na trvalé bývanie, dané právoplatným rozhodnutím stavebného úradu. Existencia takéhoto rozhodnutia je predpokladom toho, aby určité miestnosti mohli byť predmetom občianskoprávných vzťahov ako byty. Uvedeným je preukázaný rozpor právnych záverov súdu prvej inštancie s rozhodovacou činnosťou dovolacieho súdu, čím je preukázaná zmatečnosť napadnutého rozsudku ako celku.

27. Podľa žalovaného napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odporuje aj záverom vyplývajúcim z judikatúry Ústavného súdu SR, v ktorej súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22.11.2011, č. k. IV. ÚS 499/2011-25, sp. zn. IV. ÚS 92/09 s tým, že diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). Uvedené je zrejmé, podľa žalovaného, aj z toho, že Okresný súd Žilina v skutkovo a argumentačne identickom spore vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18Cbi/8/2016 vydal rozsudok č.k. 18Cbi/8/2016-488 zo dňa 31.05.2018, ktorým identickú žalobu žalobcu - spoločnosti IV. Capital a.s. zamietol ako nedôvodnú, ktorý je právoplatný. Nie je v súlade s princípom právneho štátu a princípom právnej istoty, ak v dvoch skutkovo identických veciach existujú dva rôzne právne názory vyslovené tým istým súdom pri nezmenených skutkových podmienkach a nezmennej právnej argumentácii strán sporu.

28. Žalovaný poukázal na ust. § 3 ods. 16 Katastrálneho zákona s tým, že v Znaleckom posudku Ing. Kolomana Kovalíka č. 72/2009 je stupeň rozostavanosti bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X.p., vo vchode XA stanovený na 34% a stupeň nedokončenosti na 66% a okrem toho je v ňom nepravdivo a v rozpore s údajmi uvedenými uvedené, že vlastníctvo bytu je ohraničené vstupnými dverami, aj keď je zrejmé, že byt vstupné dvere nemal, nemal ani okná ani dvere. Strešná krytina nebola žiadna, nebola ani žiadna strešná konštrukcia, klampiarske práce 0 %, dvere byt nemal žiadne. Nesprávnosť a neodbornosť znaleckého posudku Ing. Kovalíka je zrejماً zo samotného obsahu tohto znaleckého posudku, keď rozostavané byty v bytovom dome V. M. ku dňu 18.11.2009 nespĺňali pojmový znak v zmysle ust. § 3 ods. 16 zákona o katastri nehnuteľností. Podľa žalovaného znalecký posudok bol vypracovaný neodborne, v rozpore so skutočnosťou a právnou normou a zaujatou osobou. Ing. V. má totiž na LV č. XXXX k.ú. H. V. zapísané záložné právo na základe Zmluvy o zriadení záložného práva č. V 1332/10 zo dňa 27.8.2010, na rozostavaný byt č. XX, X.p., vchod B, rozostavanej stavby bez súpisného čísla na pozemku registra CKN s parc. č. 1057/59 a na spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu vo veľkosti 5290/486543 - 649/10, 168/12, teda je osobne a ekonomicky zainteresovaná osobou. Znalecký posudok slúžil na zápis bytov na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytov, nakoľko na prvej strane tohto znaleckého posudku je vyznačené, že bol súčasťou spisu Správy katastra v Dolnom Kubíne pod č. V 1969/09.

29. Podstatné pochybenie Správy katastra v Dolnom Kubíne videl žalovaný v tom, že citovaný znalecký posudok sa nestal prílohou spisu v záznamovom konaní, ktoré bolo na správe katastra vedené pod č. Z 1793/09. Do záznamového spisu bol vložený len geometrický plán a stavebné povolenie zo dňa 30.09.2008. Správa katastra uskutočnila zápis rozostavanej stavby rozostavaných bytov napriek tomu, že v čase zápisu rozostavané byty v zmysle § 3 ods. 16 a § 46 zákona o katastri podľa definície neexistovali. Dôkazom tejto skutočnosti je fotodokumentácia, a to pohľad od ulice, ako aj bočný pohľad, ktorá je súčasťou znaleckého posudku, z ktorej je zistiteľné, že rozostavaná stavba nebola na 8. poschodí ani uzavretá obvodovými stenami, na celej stavbe sa nenachádzali žiadne dvere, ani okná, ani zábradlie. Rozostavaná stavba bola v takom štádiu rozostavanosti, že vôbec nebola ukončená strešnou krytinou. Strešná krytina nemohla existovať, nakoľko nižšie poschodia neboli dostavané. Nenachádzali sa na nich ani obvodové steny. Táto skutočnosť je zrejماً z oboch pohľadov na fotografiách, ktoré sa nachádzajú v znaleckom posudku Ing. Kolomana Kovalíka.

30. Žalovaný poukázal na ust. § 46 ods. 6, § 3 ods. 16 zákona č. 162/1995 Z.z. s tým, že právna úprava o rozostavaných bytoch nerieši hmotnoprávne prevody vlastníctva, dáva len možnosť vlastníkovi, ktorý originárne nadobudne vlastníctvo k rozostavanému bytu a tento vlastník môže požadovať správu katastra, aby zapísala rozostavaný byt na list vlastníctva. Ide o procesný predpis, ktorý neupravuje sám bez iného hmotnoprávneho predpisu (ktorým je zákon o vlastníctve bytov), derivatívne nadobúdanie vlastníctva. Akýkoľvek derivatívny spôsob nadobudnutia vlastníctva upravuje len zákon o vlastníctve bytov, ktorý rigorózne upravuje náležitosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu. V čase, keď bola

vyhotovená Zmluva o prevode vlastníctva bytov dňa 18.12.2009, nebolo možné konštatovať, že by rozostavané byty boli spôsobilé na predaj, nakoľko § 5 a nasl. zákona č. 182/1993 Z.z. nedovoľoval predávať rozostavané byty, pretože takýto pojem zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov nepozná. Tento hmotnoprávny predpis bol porušený, a preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka je zmluva neplatná. Z hodnotenia a popisu uvádzaného v znaleckom posudku je zrejmé, že zápis rozostavaných bytov bol Správou katastra uskutočnený predčasne a v takomto stave boli byty ako rozostavané byty prevádzané následnou zmluvou o prevode vlastníctva bytov, ktorej vklad bol povolený pod č. V 1969/09. V samotnej zmluve o prevode vlastníctva bytov pri popise bytov sa uvádza stav, ktorý bude nasledovať po dokončení.

31. Podľa žalovaného súd prvej inštancie pri posudzovaní platnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod V 1969/09 vôbec nerozlišoval medzi pojmom zápis údajov o práve k rozostavanému bytu a medzi pojmom prevod práva k bytu. Ak súd prvej inštancie vyvodil záver o platnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 z ustanovenia § 46 ods. 6 Katastrálneho zákona, vec nesprávne právne posúdil, nakoľko podľa ust. § 46 ods. 6 Katastrálneho zákona je možné zapísať údaje o práve k rozostavanému bytu len v zázname a len a výlučne v prospech stavebníka (v tomto prípade v prospech spoločnosti Václavů, s.r.o.). Podľa právnej vety rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. mája 2002, sp. zn. 4 Cdo 27/02 pojmovým znakom bytu, ako predmetu občiansko-právnych vzťahov v zmysle § 118 ods. 2 Občianskeho zákonníka, je účelové určenie miestností, ktoré byt tvoria na trvalé bývanie, dané právoplatným rozhodnutím stavebného úradu. Existencia uvedeného rozhodnutia je predpokladom toho, aby určité miestnosti mohli byť predmetom občiansko-právnych vzťahov ako byty. Ak nie je určitý konkrétny priestor skolaudovaný ako byt, nemôže byť vzhľadom na definíciu pojmu bytu určený ako byt. Nie je pritom rozhodujúce, k akým účelom (v tejto veci k účelu bývania), alebo akým spôsobom je v skutočnosti konkrétny byt alebo nebytový priestor užívaný. Ani Občiansky zákonník, ani ustanovenia špeciálnych právnych predpisov nepripúšťajú, aby absenciu právoplatného kolaudačného rozhodnutia stavebného úradu o účelovom určení miestností, ktoré byt tvoria na trvalé bývanie, nahrádzala vôľa účastníkov občianskoprávneho vzťahu, a to ani v tom prípade, ak by byt fakticky, t.j. stavebne existoval. Uvedený názor žalovaného vyplýva z aplikačnej praxe všeobecných súdov v rámci Slovenskej republiky, v ktorej súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/202/2012 zo dňa 20.11.2012. V súdenom prípade podľa obsahu Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod V 1969/09, bol predmetom tejto zmluvy prevod „rozostavaných bytov v bytovom dome“, čo je v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení a judikatúry súdov neprípustné a spôsobuje to absolútnu neplatnosť tejto zmluvy podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Byt ako vec v právnom zmysle slova vzniká až momentom právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia príslušného stavebného úradu. V súdenom prípade bolo kolaudačné rozhodnutie vydané Mestom Dolný Kubín ako príslušným stavebným úradom, vo vzťahu k predmetnému bytu vydané pod číslom 4062/2011/131-TS2/A10 dňa 30.05.2011 a v uvedený deň malo nadobudnúť aj právoplatnosť. Z uvedeného je zrejmé, že v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, a ani v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. V 487/10 zo dňa 19.4.2010 - 299/10, ktorou mal žalobca nadobudnúť predmetný byt, ešte nebolo vydané kolaudačné rozhodnutie Mesta Dolný Kubín číslo 4062/2011/131-TS2/A10 dňa 30.05.2011 a ani nebolo právoplatné.

32. Ak súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že vtedajšia Správa katastra posudzovala Zmluvu o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, uzatvorenú medzi spoločnosťou Václavů, s.r.o. ako prevodcom a spoločnosťou IV. Capital, a.s. ako nadobúdateľom podľa ust. § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona, pričom nezistila žiaden rozpor so zákonom a keby listiny podľa ust. § 46 ods. 6 Katastrálneho zákona neboli predložené, nepovolila by vklad, tak takéto tvrdenie nemôže obstáť, pretože akémukoľvek prevodu rozostavaného bytu na základe zmluvy totiž bráni zákon (in concreto ust. § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov). Ak súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný nenavrhol žiaden relevantný dôkaz k preukázaniu neplatnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, tak toto tvrdenie nemôže obstáť, nakoľko žalobca si ani nespĺnil povinnosť tvrdenia vo vzťahu k platnosti uvedenej Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 a skutkové tvrdenia žalovaného o jej neplatnosti neboli zo strany žalobcu účinne popreté, preto nemohla vzniknúť dôkazná povinnosť v tomto smere. Žalovaný poprel skutkové tvrdenie žalobcu týkajúce sa nedôvodnosti spísania predmetných bytov do súpisu majetku konkurznej podstaty. Žalobca bol povinný uviesť vlastné tvrdenia o tom, že Zmluva o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 je platná, k čomu nedošlo, a preto s

poukazom ust. § 151 ods. 2 CSP bolo popretie skutkového tvrdenia žalovaného žalobcom, týkajúce sa neplatnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, neúčinné.

33. Žalovaný mal za to, že súd prvej inštancie mal správne považovať neplatnosť Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 medzi stranami sporu za preukázanú. Mal povinnosť skúmať absolútnu neplatnosť Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 pre jej neurčitost', nedostatok prejavu vôle a jej rozpor so zákonom ex offa, v ktorej súvislosti poukázal na právnu vetu v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 30. júla 2012, sp. zn. 5 Cdo 208/2010, právnu vetu uznesenia Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2012, sp. zn. 7 M Cdo 12/2011). Súd prvej inštancie vôbec neskúmal, a preto ani nezistil, že v Zmluve o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 chýba prejav vôle na strane kupujúceho predmet tejto zmluvy kúpiť, čo je pritom zrejme priamo z obsahu článku 3 Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009. Zmluvu o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 žalovaný predložil súdu spolu s originálom listu vlastníctva č. XXXX Obec a k.ú. H. V., kolaudačným rozhodnutím a ďalšími listinnými dokladmi ako prílohu svojho písomného podania zo dňa 07.11.2016. Tvrdenie súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný nepreukázal absolútnu neplatnosť Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, preto nemôže obstáť.

34. Podľa žalovaného súd prvej inštancie nerešpektoval zásadu v zmysle Čl. 6 ods. 1 CSP, keď saturoval procesnú nečinnosť žalobcu vlastným konaním. Žalovaný predložil aj Čestné prehlásenie zo dňa 09.03.2017 Ing. R. Y., z ktorého je zrejme, že k 18.12.2009 sa stavba, ktorá je v súčasnosti zapísaná na LV č. XXXX, k.ú. H. V., Obec H. V., ako Bytový dom V. M., so súp. č. XXXX, postavený na parcele registra KN „C“, parc. č. 1057/59, nachádzajúci sa na ulici W. v H. V., nachádzala v štádiu rozostavanosti, pričom šlo o hrubú stavbu bytového domu, na ktorej boli rozostavané, ale neukončené nosné konštrukcie šiesteho nadzemného podlažia, bez toho, aby boli na jednotlivých podlažiach vybudované a zreteľné dispozičné riešenia jednotlivých bytových jednotiek. Bytový dom mal mať v zmysle projektovej dokumentácie 8 nadzemných podlaží, pričom výstavba 7 a 8 nadzemného podlažia nebola ku dňu 18.12.2009 ani započatá. Technický stav hrubej stavby bol v takom štádiu rozostavanosti, že na doposiaľ vybudovanej časti stavby neboli žiadne okná, žiadne interiérové ani exteriérové dvere, dokonca žiadne zárubne, žiadne zábradlia, tepelné izolácie, vnútorné omietky, žiadne elektrické rozvody, tepelné rozvody, rozvody vody a kúrenia a už vôbec poštové schránky, zvončeky a domáce telefóny. K 18.12.2009 neboli na hrubej stavbe realizované potery, maľovky a nenosné konštrukcie ako priečky, ktoré mali ohraničovať jednotlivé byty, boli realizované iba do druhého nadzemného podlažia. Ing. Y. potvrdil, že ku dňu 18.12.2009 nebol dokončený žiaden z bytov, ktoré mali byť vybudované v zmysle projektovej dokumentácie a stavebného povolenia a neboli ani v štádiu rozostavanosti. Tieto byty boli vybudované a uvedené do funkčného a užívania schopného stavu až následne, a to výlučne činnosťou spoločnosti UNISTAV HSV spol. s.r.o. a jej subdodávateľov v rámci plnenia povinností v zmysle Zmluvy o dielo č. 01/2009 zo dňa 26.10.2009. Aj v mesiaci október 2009 firma Václavů, s.r.o., IČO: 35 876 735 vybavovala poskytnutie úveru na zabezpečenie financovania výstavby bytového domu V. M.. Za týmto účelom požiadala o zápis rozostavaných bytových jednotiek do katastra nehnuteľností, a to napriek tomu, že v čase podania návrhu na zápis tieto byty neboli vôbec vybudované a neboli ani v štádiu rozostavanosti.

35. Pozornosť odvolacieho súdu žalovaný upriamil na skutočnosť, že jediným dôvodom, pre ktorý úpadca - spoločnosť Václavů, s.r.o. - v mene ktorej konal ako štatutárny orgán práve žalobca, podala návrh na záznam vlastníckeho práva k bytom už v novembri 2009 napriek tomu, že byty nespĺňali ani základné znaky rozostavaného bytu, bola snaha úpadcu o získanie úverových prostriedkov na dokončenie stavby, čo potvrdil aj obsah čestného vyhlásenia p. Ing. Y.. Zmluva o dielo č. 1/2009 bola uzatvorená dňa 26.10.2009, pričom návrh na zápis rozostavaných bytov bol na vtedajšiu Správu katastra Dolný Kubín podaný už v mesiaci december 2009. Za dobu 1 mesiaca nebolo objektívne možné uskutočniť výstavbu rozostavaných bytov s ukončením strechy, nakoľko v mesiaci december 2009 sa neuskutočňovali takmer žiadne práce z dôvodu zlého počasia. Pokiaľ žalobca na pojednávaní dňa 18.05.2018 okresnému súdu uviedol, že spoločnosť UNISTAV HSV s.r.o. len pokračovala vo výstavbe predmetnej bytovky nadväzujúc na generálneho dodávateľa - spoločnosť DÚHA, a.s., s ktorou bol ukončený zmluvný vzťah a proces výstavby bytovky tak trval už dlhšiu dobu, tak takéto skutkové tvrdenie nijako nevyvrátili námietku žalovaného, že za obdobie od 18.11.2009 (dátum, ku ktorému je vypracovaný znalecký posudok Ing. Kovalíka) do 18.12.2009 (dátum uzatvorenia zmluvy o prevode vlastníctva z Václavů, s.r.o. na IV. Capital) nebolo objektívne možné predmetné byty stavebne dokončiť tak, aby zodpovedali definícii v zmysle ust. § 3 ods. 16 Katastrálneho zákona. To, že v čase uzatvorenia Zmluvy o

dielo č. 1/2009 zo dňa 26.10.2009 na stavbe V. M. boli vybudované základové pásy, skelet podzemných garáží a časť železobetónového skeletu prvého a druhého nadzemného podlažia, vie objektívne potvrdiť aj pán Ing. V. C., bytom N. T. M. č. XX, PSČ: XXX XX, ktorý pracoval na stavbe ako stavbyvedúci v čase pred uzatvorením Zmluvy o dielo č. 01/2009 zo dňa 26.10.2009. Po oboznámení sa s obsahom znaleckého posudku, ktorý vypracoval Ing. Koloman Kovalík a ktorý priložila spoločnosť Václavů, s.r.o., IČO: 35 876 735, mal žalovaný za zrejme, že tento vychádzal len z projektovej dokumentácie, ktorá bola priložená k žiadosti o vydanie stavebného povolenia, čo je neprípustné.

36. Za nesprávny považoval žalovaný aj právny názor súdu prvej inštancie, že ustanovenie článku 20.1 Zmluvy o dielo zo dňa 26.10.2009 sa vzťahuje iba na postúpenie práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o dielo, pričom samotné uzavretie kúpnej zmluvy medzi spoločnosťou Václavů, s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou IV. Capital, a.s. ako kupujúcim, nemožno považovať za prevod práv a povinností vyplývajúcich z tejto zmluvy. Podľa žalovaného ustanovenie čl. 20.1 Zmluvy o dielo je platným dojednaním a vo svojej podstate predstavuje formu zábezpeky zhotoviteľa diela, ktoré smerovalo k tomu, aby dielo, ktoré bolo zhotovované, bolo počas celej výstavby vo vlastníctve toho istého subjektu - objednávateľa. Uzatvorením takéhoto zmluvného dojednania zo strany spoločnosti Václavů, s.r.o. nedošlo k vzdaniu sa práv, ktoré mali vzniknúť až v budúcnosti, tak ako to tvrdil žalobca. Išlo o vyžadovanie súhlasu na ďalšie úkony zo strany zhotoviteľa - spoločnosti UNISTAV - HSV s.r.o.. Išlo o formu zábezpeky pohľadávky zhotoviteľa, ktorá spočívala v práve na úhradu ceny diela. Je zrejme, že vlastnícke právo k bytovému domu úpadca nadobudol výstavbou práve na základe zmluvy o dielo.

37. Žalovaný namietal, že došlo k porušeniu princípu rovnosti zbraní, keď na jednej strane je priznávaná právna ochrana nezákonnému konaniu objednávateľa, ktorá bez súhlasu firmy UNISATV HSV s.r.o. previedla vlastnícke právo k stavanému objektu na tretí subjekt, na strane druhej však súd prvej inštancie nevezhliadol v absencii súhlasu zhotoviteľa dôvod neplatnosti zmluvy o prevode zo dňa 18.12.2009. Argumentáciu žalobcu, že by v prípade porušenia ust. čl. 20.1 zmluvy o dielo malo ísť o relatívnu neplatnosť, žalovaný považoval za zavádzajúcu. V súdenom prípade mala byť pri hodnotení ust. článku 20.1 zmluvy o dielo použitá analogia legis, lebo ak je v jednom prípade dojednanie neplatné, potom musí byť neplatné aj v druhom § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo spôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu - Zmluvy o prevode zo dňa 18.12.2009. V prípade postúpenia pohľadávky zo zmluvy o dielo je to vzťah upravený ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom aj v prípade uzatvorenia kúpnej zmluvy ide o vzťah upravený Občianskym zákonníkom v ust. § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka, preto bolo použitie pravidla uvedeného v ust. § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka možné a potrebné. Súd prvej inštancie však v zmysle vyššie uvedených intencií nepostupoval, preto je jeho rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení.

38. K neúčasti žalovaného a právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 18.05.2018 žalovaný uviedol, že je pravdou, že sa pojednávania nariadeného na deň 18.05.2018 nezúčastnili, k čomu došlo z objektívnych dôvodov spočívajúcich v tom, že predvolanie na termín pojednávania bolo zo strany okresného súdu zasielané len a výlučne právnomu zástupcovi žalovaného do jeho elektronickej schránky. Elektronická schránka právneho zástupcu žalovaného v čase doručenia predvolania nebola funkčná a nezobrazovala obsah doručených dokumentov. Tým došlo k objektívnej skutočnosti, v zmysle ktorej síce elektronická schránka právneho zástupcu žalovaného vykázala predvolanie na termín pojednávania v tejto právnej veci, nariadený na deň 18.05.2018 ako doručené, v skutočnosti sa však o tom, že v predmetnom konaní bolo vykonané pojednávanie dozvedel až z obsahu doručeného rozsudku. Právny zástupca žalovaného mal v čase doručovania predvolania na nariadený termín pojednávania schránku aktivovanú len cca 28 dní. Pokiaľ by právny zástupca žalovaného mal vedomosť o nariadenom termíne pojednávania, celkom určite by sa ho zúčastnil, čo je zrejme z toho, že v predmetnom konaní nebol pasívny, ako to tvrdí súd prvej inštancie, nakoľko na písomné podania žalobcu reagoval obsahlymi písomnými vyjadreniami. Žalovaný o termíne pojednávania nariadeného na deň 18.05.2018 nemal žiadnu vedomosť, čo žiadal zohľadniť. Skutočnosť, že sa právny zástupca žalovaného nezúčastnil pojednávania, nezaložila oprávnenie okresného súdu domnievať sa, že na návrhoch na doplnenie dokazovania, ktoré predniesol v rámci písomných podaní, netrvá. Tým, že okresný súd zamietol návrhy žalovaného na doplnenie dokazovania, zaťažil napadnuté rozhodnutie i konanie vadou v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

39. Podľa žalovaného napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z vysoko formalistického výkladu príslušných právnych noriem a listinných dôkazov, ktoré boli vykonané, okresný súd svoj právny

názor prijal na základe domnienok a dohadov, nie na základe skutočne preukázaných skutočností, bez zohľadnenia skutkových okolností prejednávaneho prípadu. Považoval za v rozpore s judikatúrou všeobecných súdov i Ústavného súdu Slovenskej republiky a Českej republiky, ak okresný súd vylúčil predmetné nehnuteľnosti zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu spoločnosti Václavů, s.r.o. bez toho, aby žalobca tvrdil a preukázal existenciu subjektívneho práva, ktoré by takýto zápis do konkurznej podstaty vylučovalo. Na vyhovenie žalobe žalobcu neexistoval žiaden zákonný predpoklad a podľa žalovaného rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je riadne odôvodnené, a je teda nepreskúmateľné. V odôvodnení napadnutého rozsudku nedal okresný súd presvedčivú a jasnú odpoveď na podstatné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Neuviedol, ako dôkazy vyhodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, čo vyšlo za konania najavo a ako vec právne posúdil (primerane uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Obo 48/2012 z 27. júna 2012). Navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku II. a III. zmeniť, žalobu v celom rozsahu zamietnuť, alternatívne zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie. K odvolaniu žalovaný pripojil prílohy, a to o.i. Rozhodnutie Mesta Dolný Kubín zo dňa 30.05.2011, rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 208/2010, 7 M Cdo 12/2011, 3cdo 172/2008, Čestné prehlásenie Ing. Y. zo dňa 09.03.2017, listy vlastníctva č. XXXX katastrálne územie H. V. (č.l. 368-456 spisu), Zmluvu o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 499/2011, rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18Cbi/8/2016, Znalecký posudok číslo 72/20009 (č.l. 529-758 spisu).

40. K doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca v podaní zo dňa 23.10.2018 (č.l. 812-813 spisu). Žalobca poukázal na to, že vo svojich písomných podaniach v konaní pred súdom prvej inštancie uviedol zásadnú právnu argumentáciu a uviedol všetky vecné okolnosti, majúce vplyv na posúdenie veci a v dôsledku ktorých sa domáha vylúčenia veci zo súpisu podstaty. V plnom rozsahu zotrval na všetkých svojich tvrdeniach a argumentácii, považoval za jednoznačné, že žaloba a samotné vylúčenie veci z podstaty sú dôvodné, a teda, že výrok napadnutého rozsudku je vecne správny. Podľa žalobcu žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol žiadne nové právne okolnosti, len obsiahlym spôsobom duplikoval svoje skutkové a právne tvrdenia z konania pred súdom prvej inštancie. Pokiaľ sa žalovaný odvolával na rozhodnutie - rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 18Cbi/8/2016-488 zo dňa 31.05.2018, ktorý je právoplatný, tak žalobca poukázal na to, že okresný súd sa v uvedenej právnej veci nezaoberal meritórnym posúdením veci, ale žalobu zamietol výlučne z dôvodu, že žalobu o vylúčenie veci zo súpisu žalobca nepodal včas. Takéto rozhodnutie nemôže mať žiadny relevantný vplyv na právne posúdenie a rozhodnutie v tejto právnej veci.

41. K tvrdeniu žalovaného, že rozostavaný byt nemôže byť predmetom prevodu vlastníckeho práva, žalobca uviedol, že akonáhle je byt zapísaný do katastra nehnuteľností, stáva sa vecou v právnom význame, a teda je spôsobilý byť predmetom právnych úkonov tak, ako je to bežne zaužívané v praxi, t.j. môže byť predmetom prevodu vlastníckeho práva, môže byť zaťažený záložným právom a pod.. Keďže predmetom prevodu v danom čase neboli byty, ale prevádzali sa rozostavané byty v stave konštatovanom znaleckým posudkom, nebola potrebná existencia právoplatného rozhodnutia stavebného úradu - kolaudačného rozhodnutia. Tvrdenia žalovaného preto nemôžu obstáť a nemajú oporu v právnych normách, pretože v opačnom prípade by išlo o obmedzenie ústavou garantovaného vlastníckeho práva. Pokiaľ žalovaný v odvolaní tvrdil neplatnosť zmluvy, ktorou došlo k prevodu rozostavaných bytov, uzatvorenou dňa 18.12.2009 z dôvodu, že predmetné objekty nespĺňali kritériá rozostavaného bytu podľa ust. § 3 ods. 16 Katastrálneho zákona, t.j., že bytový dom nebol v takom stave rozostavanosti, že by bol navonok uzavretý obvodovými stenami a strešnou konštrukciou a napádal znalecký posudok Ing. Kolomana Kovalíka č.72/2009, ktorým bol zisťovaný stupeň rozostavanosti, ktorý označil ako nepravdivý a vypracovaný zaujatou osobou, tak podľa žalobcu okolnosti uvádzané k osobe znalca nemajú žiadny relevantný význam pre posúdenie danej veci a znalecký posudok je objektívny a správny. K stupňu rozostavanosti žalobca uviedol, že stavba bytového domu bola v čase vypracovania znaleckého posudku a v čase uzavretia zmluvy o prevode vlastníctva rozostavaných bytov v takom stupni rozostavanosti, že v plnom rozsahu spĺňala kritériá Katastrálneho zákona. Práve fotodokumentácia, ktorá tvorí nepovinnú prílohu vyššie uvedeného znaleckého posudku, preukázala uzavretie rozostavanej stavby obvodovými múrmi v plnom rozsahu (bytový dom má rozdielny počet podlaží v bloku A a v bloku B). K okolnosti uzavretia objektu strešnou konštrukciou žalobca poukázal na zápisy v stavebnom denníku, z ktorých je zrejmé, že v jedenástom mesiaci 2009 sa zhotovovala strešná konštrukcia a v dvanástom mesiaci 2009 sa už realizovala pokládka strešnej krytiny, t.j. strešná konštrukcia už musela byť tým pádom zhotovená. Listy stavebného denníka č. 0047611, 0047620, 0047621 žalobca priložil k vyjadreniu a v súvislosti s koncentračnou zásadou uviedol, že

tieto listy stavebného denníka nepredkladal pred súdom prvej inštancie, nakoľko súd prvej inštancie považoval skutkový stav za spoľahlivo zistený aj bez týchto dôkazov. Aj tieto okolnosti preukazujú nepravdivosť tvrdení žalovaného, a taktiež nepravdivosť čestného vyhlásenia R. Y., ktorý tiež podpisoval niektoré záznamy v stavebnom denníku. Žalobca poukázal na svoje predošlé vyjadrenia, v ktorých sa dostatočne vysporiadal s tvrdeniami žalovaného. Rozsiahlu argumentáciu žalovaného, ktorá stotožňuje zákaz postúpenia práv a povinností zo zmluvy so zákazom, resp. obmedzením postúpenia pohľadávky považoval za nesprávnu a použitie analógie legis v tomto prípade neprichádza do úvahy. Ku všetkým ostatným okolnostiam, ktoré žalovaný uvádzal v odvolaní, sa už žalobca v doterajšom konaní vyjadril a prezentoval svoj právny názor a argumentáciu. Na týchto vyjadreniach žalobca v plnom rozsahu zotrval. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny potvrdiť.

42. K doručenému vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 15.12.2018 (č.l. 822 - 823 spisu). Tvrdenia a skutočnosti uvádzané žalobcom vo vyjadrení zo dňa 23.10.2018 považoval za v celom rozsahu účelové, zavádzajúce, nepravdivé a vo svojom súhrne nespôsobilé zvrátiť danosť odvolacích dôvodov. Pokiaľ žalobca uvádzal, že rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 18Cbi/8/2016-488 zo dňa 31.05.2018 nie je pre toto konanie právne záväzný a že nemá vo vzťahu k predmetnému konaniu žiadnu relevanciu z dôvodu, že súd v tomto prípade rozhodol o zamietnutí žaloby z dôvodu jej oneskoreného podania, tak takáto argumentácia, podľa žalovaného, nemôže obstať. Hoci ťažiskovým dôvodom zamietnutia žaloby v tomto prípade bolo práve jej oneskorené podanie, okresný súd sa v tomto konaní zaoberal aj dôvodmi absolútnej neplatnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod V 1969/09 z identických dôvodov, na ktoré poukazoval aj žalovaný v tomto konaní, pričom dospel k záveru, že tieto sú dané. Iba z dôvodu hospodárnosti tieto dôvody neuvádzal do odôvodnenia vyššie citovaného rozsudku. Rovnako tak nemôže obstať ani tvrdenie a argumentácia žalobcu o tom, že na prevod rozostavaných bytov nie je potrebná existencia právoplatného kolaudačného rozhodnutia a že takéto byty možno prevádzať akonáhle sa zapíšu do katastra nehnuteľností. Žalobca totiž vôbec nerozlišuje medzi možnosťou zriadiť k takýmto veciam záložné právo (nakoľko Občiansky zákonník umožňuje zriadiť záložné právo aj k veciam, ktoré vzniknú až v budúcnosti) a medzi podmienkami, ktoré stanovuje zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov k prevodu bytu. Ak sa na prevod bytov podľa Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod V 1969/09 v celom rozsahu vzťahoval zákon č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a Katastrálneho zákona (o čom svedčí aj samotný obsah tejto zmluvy, ktorý na tento zákon odkazuje), potom nie je možné výkladom dospieť k tomu, že by sa niektoré ustanovenie tohto zákona (napr. ust. § 3 ods. 16 Katastrálneho zákona) na prevod bytov nevzťahovalo. Pokiaľ žalobca ako prílohu svojho vyjadrenia predložil listy stavebného denníka č. 0047611, 0047620, 0047621 a tvrdil o nich, že majú preukazovať dôvodnosť žaloby a správnosť a objektívnosť zistení znalca Ing. Kolomana Kovalíka č. 72/2009, tak s takouto argumentáciou sa v žiadnom prípade žalovaný nestotožnil, popiera ju v celom rozsahu a trvá na svojich vlastných skutkových tvrdeniach uvedených v rámci konania na súde prvej inštancie a na svojich skutkových tvrdeniach uvedených v odvolaní zo dňa 18.07.2018. Žalovaný popieral pravosť a správnosť listov stavebného denníka č. 0047611, 0047620, 0047621 z dôvodu, že tieto nezachytávajú skutočný stav ohľadom stavby predmetného bytového domu. Uvedené listy stavebného denníka sa vôbec nenachádzajú v účtovníctve spoločnosti UNISTAV HSV s.r.o., ktorá bola hlavným dodávateľom stavby a ktorej konateľom bol Ing. Y., ktorý vo veci podal Čestné vyhlásenie zo dňa 09.03.2017. Priebeh a rozsah realizovaných stavebných prác podľa listov stavebného denníka č. 0047611, 0047620, 0047621 odporuje aj samotnému obsahu Znaleckého posudku Ing. Kolomana Kovalíka č. 72/2009, o ktorom žalobca tvrdí, že je objektívny a správny. Uvedené listinné doklady boli zo strany žalobcu účelovo vyfabrikované ako reakcia na argumentáciu žalovaného uvedenú v odvolaní. Zároveň poukázal na právnu vetu uznesenia Najvyššieho súdu SR z 24. februára 2010, sp. zn. 4 Cdo 13/2009, podľa ktorej u súkromných listín je treba rozlišovať ich pravosť, teda skutočnosť, že súkromná listina pochádza od toho, kto je v nej uvedený ako vystaviteľ, a správnosť, t.j. pravdivosť. Ak vystaviteľ popiera pravosť súkromnej listiny, leží dôkazné bremeno ohľadne pravosti listiny na tom účastníkovi, ktorý zo skutočností v listine uvedených vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ktorá je v celom rozsahu aplikovateľná na súdený prípad, pretože pravosť a správnosť predložených listinných dokladov (listov stavebného denníka č. 0047611, 0047620, 0047621) je spochybnená ich vystaviteľom (Ing. Y.) v Čestnom vyhlásení zo dňa 09.03.2017. Aj tvrdenie žalobcu o tom, že znalec, ktorý súčasne vykonáva funkciu stavebného dozoru a zároveň je osobne, finančne a materiálne zainteresovaný na výsledku znaleckého posudku, je spôsobilý takýto znalecký posudok objektívne vypracovať, je účelové, zavádzajúce a vo svetle skutočností, na ktoré žalovaný poukázal vo svojom odvolaní, nemôže obstať.

Právna argumentácia žalobcu uvedená vo vyjadrení zo dňa 23.10.2018 z vyššie uvedených dôvodov nemôže obstáť. Žalovaný v celom rozsahu zotrval na podanom odvolaní ako aj jeho dôvodoch a navrhol rozsudok vo výroku II. a III. zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť, alternatívne v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. V rámci vyjadrenia predložil Zmluvu o dielo č. 01/2009 zo dňa 26.10.2009.

43. Žalovaný následne v podaní zo dňa 07.01.2019 (č.l. 848) doplnil svoju právnu argumentáciu o právnu vetu z rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo 115/2016 zo dňa 28.06.2017, ktorý doložil.

44. K doplneniu právnej argumentácie žalovaného sa písomne vyjadril žalobca v podaní zo dňa 01.03.2019, v ktorom poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 549/2015-33 zo dňa 16.03.2016, ktorý predložil.

45. Po predložení veci Krajskému súdu v Žiline žalovaný v podaní zo dňa 28.08.2019 uskutočnil písomné vyjadrenie, v ktorom doplnil právnu argumentáciu k odvolaniu v tom zmysle, že predkladá na preukázanie dôvodnosti podaného odvolania a danosti odvolacích dôvodov rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 5Cbi/15/2016 zo dňa 23. júla 2019, ktorým okresný súd v skutkovo a právne rovnakom spore rozhodol o zamietnutí žaloby žalobkyne N. Y., ktorá je sestrou žalobcu.

46. Postupom krajského súdu, a to podaním zo dňa 24.10.2019 bolo vyjadrenie žalovaného s prílohou zaslané žalobcovi na vedomie.

47. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania na základe odvolacích dôvodov žalovaného a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 26Cbi/17/2016-806 zo dňa 24.09.2018 (ďalej len „rozsudok“) v napadnutom výroku (druhý výrok), ktorým vylúčil zo súpisu majetku úpadcu Václavů, s.r.o., so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735 v konkurze na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 1K/12/2015 byt č. XX nachádzajúci sa na X.p. vo vchode XA bytového domu V. M., súp. č. XXXX, postaveného na pozemku CKN parc. č. 1057/59, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 16543/488553 zapísaný na LV č. XXXX pre katastrálne územie H. V. a v závislom výroku (tretí výrok), ktorým žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

48. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoKR/9/2019-906 zo dňa 02.12.2019, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 03.12.2019 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

49. Za aplikácie ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP, krajský súd posudzoval rozsudok okresného súdu a v ňom vyjadrené závery a zhodnotenia len v rozsahu a medziach odvolacích dôvodov žalovaného, vyjadrených v písomne podanom odvolaní v podaní zo dňa 18.07. 2018 a z nich len tých, ktoré ako relevantné odzneli v rámci konania pred súdom prvej inštancie.

50. Jedným z odvolacích dôvodov žalovaného bola námietka, že rozsudok okresného súdu je nezákonný, arbitrárny, zmätočný a jeho odôvodnenie nezodpovedá ust. § 220 ods. 2 tretia veta CSP, keď odôvodnenie rozsudku okresného súdu nie je podľa názoru žalovaného preskúmateľné. Tento odvolací dôvod žalovaného krajský súd nevyhodnotil ako relevantný. Po oboznámení sa s rozsudkom okresného súdu, jeho odôvodnením je nevyhnutné konštatovať, že toto má náležitosti vyžadované ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd jasným a dostatočným spôsobom vysvetlil závery svojho rozhodnutia, a to nielen skutkové, ale aj právne. Zo strany okresného súdu v napadnutom rozsudku boli dané odpovede na všetky podstatné okolnosti sporovej právnej veci, ktoré boli v konaní pred okresným súdom namietané. Už je rozhodovacou činnosťou nielen Najvyššieho súdu SR, ale aj Ústavného súdu

SR ustálené, že pokiaľ odôvodnenie rozhodnutia súdu stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo sporovej strany na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Rozsudok okresného súdu nie je nesprávny, nezákonný, ani arbitrárny, tak ako to namietal žalovaný v odvolaní. Opätovne krajský súd považuje za potrebné poukázať na ustálenú judikatúru Ústavného súdu SR, ktorý za protiústavné a arbitrárne považuje len tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchyľne od veci samej alebo aj extrémne nelogické, so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti, o ktorý prípad tu v danej sporovej právnej veci nešlo (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06, uznesenie Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 476/2017-14 zo dňa 1. augusta 2017). Krajský súd na základe rozsahu odvolacích dôvodov a odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu nezistil, že by závery súdu prvej inštancie boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a zo záverov okresného súdu nevyplýva ani taká aplikácia príslušných ustanovení právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Skutočnosť, že sa žalovaný v rámci ním podaného odvolania a vyjadrených odvolacích dôvodov nestotožňuje so závermi okresného súdu, sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia nepostačuje. Aj stabilná rozhodovacia činnosť Ústavného súdu SR (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom sporovej strany konania, vrátane jej dôvodov a námietok. Okresný súd sa v napadnutom rozsudku zaoberal prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany v rozsahu, ktorý postačoval na konštatovanie, že žalovaný dostal odpoveď na všetky podľa neho vyjadrené podstatné okolnosti prípadu. Krajský súd vzhľadom k uvedenému poukazuje na to, že mal v rámci svojho konania spôsobilý predmet posudzovania, hodnotenia, a to rozsudok okresného súdu s náležitosťami odôvodnenia, ktoré vyžaduje ust. § 220 ods. 2 CSP.

51. Žalovaný v dôvodoch odvolania ďalej uviedol, že je pravdou, že sa pojednávania nariadeného na deň 18.05.2018 nezúčastnil a ani jeho právny zástupca, pretože predvolanie na termín pojednávania bolo zo strany okresného súdu zasielané výlučne právnomu zástupcovi žalovaného do jeho elektronickej schránky, ktorá v čase doručenia predvolania nebola funkčná a nezobrazovala obsah doručených dokumentov. Tým došlo k objektívnej skutočnosti, v zmysle ktorej síce elektronická schránka právneho zástupcu žalovaného vykázala predvolanie na termín pojednávania v tejto právnej veci, nariadený na deň 18.05.2018 ako doručené, v skutočnosti sa však o tom, že v predmetnom konaní bolo vykonané pojednávanie, dozvedel až z obsahu doručeného rozsudku. Pokiaľ by právny zástupca žalovaného mal vedomosť o nariadenom termíne pojednávania, celkom určite by sa ho zúčastnil, čo je zrejmé z toho, že v predmetnom konaní nebol pasívny, nakoľko na písomné podania žalobcu reagoval obsahlymi písomnými vyjadreniami. Žalovaný o termíne pojednávania nariadeného na deň 18.05.2018 nemal žiadnu vedomosť, čo žiadal zohľadniť. Skutočnosť, že sa právny zástupca žalovaného nezúčastnil pojednávania, nezaložila oprávnenie okresného súdu domnievať sa, že na návrhoch na doplnenie dokazovania, ktoré predniesol v rámci písomných podaní, netrvá. Tým, že okresný súd zamietol návrhy žalovaného na doplnenie dokazovania, zaťažil napadnuté rozhodnutie i konanie vadou v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

52. V súvislosti s vyššie uvedeným tvrdením žalovaného odvolací súd skúmal, či okresný súd mal splnené procesné podmienky k tomu, aby vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 18.05.2018 v neprítomnosti žalovaného. Bolo zistené, že okresný súd nariadil termín pojednávania na deň 18.05.2018 o 9:00 hod., ktoré predvolanie bolo doručované elektronicky žalobcovi a žalovanému prostredníctvom zástupcov (doručenky na č.l. 260, 261 spisu). Z doručenky nachádzajúcej sa na č.l. 261 spisu, ktorá preukazuje doručenie predvolania okresného súdu žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu dňa 05.04.2018, vyplývajú všetky náležitosti potrebné k tomu, t.j. vyžadované ust. § 30 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z.z. o e-Governmente, aby ju bolo možné považovať za doručku preukazujúcu riadne doručenie, v danom prípade predvolania okresného súdu žalovanému na termín 18.05.2018. Súčasne z doručenky na č.l. 261 spisu vyplýva, že predvolanie okresného súdu bolo žalovanému doručované ako elektronický úradný dokument v zmysle ust. § 24 až § 28 zákona č. 305/2013 Z.z., čo vyplýva z obsahu údajov doručky na č.l. 261 spisu. Ak žalovaný v odvolaní žiadal zohľadniť, že nedošlo ku kvalifikovanému doručeniu predvolania okresného súdu na nariadený termín pojednávania dňa 18.05.2018 žalovanému podľa doručky na č.l. 261 spisu, a to dňa 05.04.2018, tak tieto svoje tvrdenia nepreukázal, resp. nevyvrátil právnu relevantnosť doručky na č.l. 261 spisu, ktorá obsahovala všetky zákonom vyžadované údaje k tomu, aby ju bolo možné považovať za doklad preukazujúci kvalifikované doručenie predvolania na termín pojednávania na deň 18.05.2018 okresným súdom žalovanému s

dátumom doručenia 05.04.2018. Krajský súd konštatuje, že okresný súd dodržal zákonný postup pri doručovaní predvolania žalovanému, čo potvrdzuje aj doručenka na č.l. 261 spisu (opak žalovaný nepreukázal), pretože aj krajský súd pri hodnotení, či boli alebo neboli splnené podmienky pre vykonanie pojednávania v neprítomnosti žalovaného, vychádzal z doručky na č.l. 261 spisu a z dátumu doručenia predvolania žalovanému dňa 05.04.2018. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd i na právnu vetu Ústavného súdu SR, obsiahnutú v uznesení sp. zn. IV. ÚS 430/2018 z 01.08.2018, podľa ktorej systém doručovania do elektronickej schránky subjektu a jej nastavenie je čisto vecou užívateľa elektronickej schránky, ktorý je v zmysle zákona o e-Governmente povinný dbať o jej bezproblémový chod.

53. Odvolací súd ďalej uvádza, že pri hodnotení, posudzovaní odvolacích dôvodov žalovaného vo väzbe k záverom okresného súdu vychádzal zo skutkového stavu tak, ako bol zistený okresným súdom, ktorým bol viazaný za aplikácie ust. § 383 CSP, keďže nebola preukázaná žiadna z výnimiek uvedených v ust. § 366 CSP, za vzatia do úvahy vykonaného poučenia okresným súdom podľa ust. § 153 CSP, § 154 CSP, ktoré bolo obsiahnuté v uznesení Okresného súdu Žilina č.k 26Cbi/17/20116-160 zo dňa 14. februára 2017 a v zmysle doručky na č.l. 162 spisu bolo doručené právnenému zástupcovi žalovaného a rovnako tvorilo súčasť predvolania na nariadené pojednávanie na deň 18.05.2018, ktoré bolo doručené právnenému zástupcovi žalovaného podľa doručky na č.l. 261 spisu. Krajský súd pri vychádzaní zo zisteného skutkového stavu okresným súdom mal za to, že pre posúdenie žaloby žalobcu a obrany žalovaného dokazovanie v rozsahu návrhov strán, ktoré vykonal okresný súd, bolo v dostatočnom rozsahu, ktoré následne tvorilo základ pre vyhodnotenie dôvodnosti žaloby žalobcu o vylúčenie vecí zo súpisu z konkurznej podstaty.

54. Krajský súd zvyrazňuje, že strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a tieto podoprieť dôkazmi, pričom za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktoré môžu prispieť k náležitému objasneniu veci, najmä výsluch strán, svedkov, listiny, odborné vyjadrenia, znalecké dokazovanie, ohliadka (Čl. 8, § 132 ods. 3, § 149, § 153, § 153, § 187 CSP). O tom, ktoré z navrhnutých dôkazov (ale aj z tých, ktoré navrhnuté neboli) budú vykonané, rozhoduje však súd. Z uvedeného je zrejmé, že Civilný sporový poriadok stranám sporu priznáva právo vykonanie určitého dôkazu navrhnuť. Toto procesné oprávnenie žalovaný ako odvolateľ v danej veci aj využil, nebolo mu odňaté. Žalovaný v rámci svojich písomných vyjadrení v konaní pred súdom prvej inštancie (č.l. 66-71 a č.l. 164-167 spisu) označil a doložil dôkazy, a to Zmluvu o dielo č. 01/2009 zo dňa 26.10.2009 (č.l. 134-144 spisu), kolaudačné rozhodnutie (č.l. 170-173 spisu), čestné prehlásenie Ing. Y. (č.l. 174 spisu), čiastočnú fotokópiu Znaleckého posudku č. 72/2009 na č.l. 176-198 spisu, Zmluvu o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 (č.l. 73-84 spisu), list vlastníctva č. XXXX, Obec a k.ú. H. V. (č.l. 85-129 spisu), ako i v rámci písomného vyjadrenia v podaní zo dňa 29.03.2017 navrhol pripojiť z Okresného úradu Dolný Kubín, katastrálneho odboru kompletne spisové materiály ohľadom vkladových konaní vedených pod sp. zn. V1969/09 a V 487/10, ktoré dôkazy boli okresným súdom vykonané.

55. Pokiaľ však žalovaný namietal, že jeho neúčast' na pojednávaní nezaložila oprávnenie okresného súdu domnievať sa, že na návrhoch na doplnenie dokazovania, ktoré predniesol v rámci písomných podaní, netrvá, a tým, že okresný súd zamietol návrhy žalovaného na doplnenie dokazovania - vypočutie svedka Ing. V. a Ing. Y., ktoré návrhy boli zhodne prezentované z oboch procesných strán, zaťažil napadnuté rozhodnutie i konanie vadou v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, tak krajský súd považuje za potrebné konštatovať, že okresný súd v rozsahu žalovaným relevantne navrhnutých dôkazov tieto vykonal, pričom návrh na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov Ing. V. a Ing. Y. bol uskutočnený žalobcom a nie žalovaným, tak ako to tvrdil. Zároveň však odvolací súd poukazuje na to, že právo navrhovať dôkazy, resp. právo vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom nemožno zamieňať s rozhodovaním súdu o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv žalovaného nie je ani postupom, ktorým by mu súd odňal možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu a nie stranám sporu (§ 185 ods.1 CSP). Podľa ustálenej judikatúry platí, že postup súdu, ktorým nebol vykonaný navrhnutý dôkaz stranou sporu, nemožno zásadne považovať za odňatie možnosti konať pred súdom. Z uvedeného potom vyplýva, že pokiaľ okresný súd a následne ani krajský súd ako súd odvolací nevykonali dôkazy navrhnuté žalobcom a takýto návrh žalobcu bol okresným súdom zamietnutý, týmto postupom nebol žalovaný, ktorý takýto návrh ani relevantne nevykonala, vylúčený z realizácie žiadneho procesného práva, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva.

56. Okresný súd potom vecne správne vychádzal z dokazovania vykonaného na pojednávaní dňa 18. mája 2018 a takto zisteným skutkovým stavom bol v zmysle ust. § 383 CSP viazaný aj krajský súd rozhodujúci o podanom odvolaní žalovaného. Túto skutočnosť považuje za potrebné krajský súd zvýrazniť vo vzťahu k ďalším odvolacím dôvodom žalovaného, ktorý namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie.

57. Ak žalovaný uviedol odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) CSP, pričom z obsahu odvolania bolo možné vyvodiť, že ďalšími prostriedkami procesnej obrany sú až v odvolaní doložené v celom znení Znalecký posudok číslo 72/2009 (č.l. 529-758) a označený svedok Ing. C., tak krajský súd konštatuje, že k týmto prostriedkom obrany žalovaný neuviedol žiaden z dôvodov podľa ust. § § 366 CSP písm. a) až d), pre ktorý by mohli byť v odvolacom konaní použité, a preto bol odvolací súd v zmysle ust. § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, že koncepcia odvolacieho konania vychádza z tzv. neúplného apelačného systému, v ktorom je obmedzené právo strany použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli stranou včas uplatnené pred súdom prvej inštancie. Žalovaný mal v konaní pred okresným súdom vytvorené možnosti tieto prostriedky procesnej obrany použiť a napriek poučeniu okresného súdu o sudcovskej a zákonnej koncentrácii konania tieto dôkazy v konaní pred súdom prvej inštancie relevantne neuplatnil. Pre krajský súd tak nebol vytvorený priestor, aby v rámci žalovaným vyvolaného odvolacieho konania preskúmaval tieto žalovaným navrhnuté prostriedky procesnej obrany. Krajský súd v tejto súvislosti primerane poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/174/2005, podľa ktorého„Ak súd prvého stupňa účastníka poučil v zmysle § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, postupom odvolacieho súdu, keď neprihliadol na dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, nebola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku.“

58. K okresným súdom zistenému skutkovému stavu, vykonanému dokazovaniu a jeho zhodnoteniu, z ktorého vychádzal aj krajský súd za aplikácie § 383 CSP, zvýrazňuje krajský súd, že dokazovanie je procesný postup súdu, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom hodnotení. Dopĺňa odvolací súd, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu, procesný postoj strany zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jej návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Všeobecný súd je povinný na všetky tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04). V súvislosti so zhodnotením vykonaného dokazovania prvoinštančným súdom poukazuje odvolací súd aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04 zo dňa 31. augusta 2004, podľa ktorého ... „právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov“.

59. Vo všeobecnosti k námietke ohľadom nesprávnych skutkových zistení prvoinštančného súdu odvolací súd uvádza, že ak žalovaný v podanom odvolaní namietal skutkové závery okresného súdu, jeho námietka vo svojej podstate smeruje voči výsledkom hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany súdu prvej inštancie. V tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.09.2011, sp. zn. 3Cdo 204/2009, v zmysle ktorého„Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov“. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) a aby bolo rozhodnuté v súlade s požiadavkami a právnymi názormi účastníka (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto základného práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, alebo dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných

dôkazov (I. ÚS 97/97). Rozhodnutie okresného súdu v rovine dokazovania a zisteného skutkového stavu bolo vecne správne aj s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 350/08, podľa ktorého „...dokazovanie v občianskom súdnom konaní prebieha vo viacerých fázach; od navrhnutia dôkazu cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou účastníkov konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný.“ Odvolací súd nezistil taký postup okresného súdu, ktorý by znamenal vybočenie z kritérií vyššie uvedeného hodnotenia dôkazov. Rozhodnutie okresného súdu sa opieralo o tvrdenia a relevantné dôkazy produkované stranami v prvoinštančnom konaní a vychádzalo zo správne aplikovaných a interpretovaných právnych noriem na dostatočne a správne zistený skutkový stav veci.

60. S námietkou nesprávnych skutkových zistení súvisí tiež otázka právneho posúdenia veci okresným súdom. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Ani jedna z týchto situácií v predmetnej sporovej právnej veci nenastala.

61. Krajský súd po oboznámení sa so spisovým materiálom konštatuje, že predmetom konania bola žaloba žalobcu o vylúčenie nehnuteľnosti - byt č. XX, nachádzajúci sa na X. podlaží, vo vchode XA. bytového domu V. M., súp. č. XXXX, postaveného na pozemku CKN parc. č. 1057/59, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach a na pozemku o veľkosti 16543/488553 zapísaný na LV č. XXXX pre katastrálne územie H. V. (ďalej len „byt“), ktorú žalobca odôvodnil tým, že k predmetnému bytu nadobudol výlučné vlastnícke právo a napriek predloženiu písomného uvedenia dôvodov s vecnou a právnou argumentáciou, na základe ktorých sa u správcu domáhal vylúčenia majetku zo súpisu, správca dôvody žalobcu na vylúčenie majetku zo súpisu neuznal. Na základe uloženej povinnosti žalobca v súdom určenej hmotno-právnej lehote podal žalobu o vylúčenie majetku zo súpisu.

62. Vo vzťahu k takto uplatnenému nároku odvolací súd v zhode s okresným súdom uvádza, že žalobca, ktorý sa domáha vylúčenia určitého majetku z konkurznej podstaty, je povinný tvrdiť a preukázať naplnenie všetkých zákonom vyžadovaných predpokladov pre takéto súdne rozhodnutie, vrátane preukázania, že existuje také právo, ktoré bráni zápisu uvedeného nehnuteľného majetku do súpisu a že toto právo aktuálne svedčí žalobcovi. Vzhľadom na uvedené bol preto namieste postup okresného súdu, ktorý skúmal splnenie všetkých podmienok vyplývajúcich z ust. § 78 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj len „ZKR“) vrátane preukázania, či právo, ktoré zapísanie spornej nehnuteľnosti do súpisu vylučuje, žalobcovi svedčí.

63. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že k momentu jeho rozhodnutia, t.j. 18.05.2018, svedčí žalobcovi v zmysle čiastočného výpisu z LV č. XXXX, pre kat. územie H. V. výlučné vlastníctvo k spornému bytu, ako aj, že žalobca nadobudol predmetný byt do výlučného vlastníctva na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytu, ktorá bola uzavretá medzi predávajúcim IV. Capital, a.s. a žalobcom ako kupujúcim dňa 08.04.2010, na základe ktorej Správa katastra Dolný Kubín rozhodnutím zo dňa 19.04.2010, č. vkladu V 487/10 povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, účinky vkladu ktorého nastali dňa 19.04.2010.

64. Pre posúdenie odvolania žalovaného a vyhodnotenie záverov napadnutého rozsudku okresného súdu bolo potrebné zodpovedať, či žalobca platne nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísanej na LV - čiastočný č. XXXX pre katastrálne územie H. V. tak, ako je vyjadrená v žalobnom petite, keďže žalobca uplatnil právo vylučujúce zapísanie tohto nehnuteľného majetku do súpisu, a túto otázku vlastníckeho práva žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti vyhodnotiť vo väzbe k právnym úkonom, ktoré predchádzali Zmluve o prevode vlastníctva bytu dňa 08.04.2010, na základe ktorej žalobca ako kupujúci nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti od predávajúceho IV. Capital, a.s..

65. Primárne k zodpovedaniu uvedenej otázky, t.j. či žalobcovi svedčí právo vylučujúce zapísanie majetku do súpisu, a to, či platne nadobudol vlastnícke právo k spornému bytu, krajský súd uvádza, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia okresného súdu, s jeho vyslovenými skutkovými a právnymi závermi, preto v podrobnostiach na ne odkazuje za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP.

66. K jednotlivým odvolacím dôvodom žalovaného krajský súd uvádza nasledovné.

67. Podstatná námietka žalovaného spočívala v tvrdení, že ak by súd prvej inštancie dôsledne skúmal spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva právnym predchodcom žalobcu, musel by dospieť k záveru, že právny predchodca žalobcu nenadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, pretože Zmluva o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod V 1969/09, je absolútne neplatným právnym úkonom.

68. K tvrdeniu žalovaného o absolútnej neplatnosti právneho úkonu - Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, vklad ktorej bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod V 1969/09 uzavretej medzi úpadcom Václavů, s.r.o. a spoločnosťou IV. Capital, a.s.. podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka pre porušenie ust. § 525 Občianskeho zákonníka s poukazom na čl. 20. bod 20.1. zmluvy o dielo, krajský súd súhlasí so záverom okresného súdu, že dojednanie obsiahnuté v čl. 20. bod 20.1. zmluvy o dielo je dojednaním len v rámci tejto uzatvorenej zmluvy podľa ust. § 536 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvádza krajský súd, že predmetom Zmluvy o dielo č. 01/2009 zo dňa 26.10.2009 (ďalej len „zmluva“) uzatvorenej medzi Václavů, s.r.o. ako objednávateľom a UNISTAV HSV spol. s r.o. ako zhotoviteľom bol záväzok zhotoviteľa vykonať pre objednávateľa riadne a včas dielo - výstavba a dokončenie rozostavanej stavby „bytový dom V. M.“ (stavebné práce) na rozostavanej stavbe „bytový dom V. M.“ H. V., na W. ulici v H. V., na časti pozemkov vedenej Katastrálnym úradom Žilina, Správou katastra Dolný Kubín, podľa projektovej dokumentácie pre stavebné povolenie a záväzok objednávateľa v zmysle špecifikácie podľa čl. 2 bodu 2.1.1. zmluvy zaplatiť za dielo dohodnutú cenu v zmysle čl. 6. zmluvy. Z čl. 2. bod 2.1.3. veta druhá zmluvy nepochybne vyplývalo, že v čase uzavretia zmluvy bol objednávateľ, t.j. Václavů, s.r.o. výlučným vlastníkom stavebného objektu a rozostavanej stavby bytový dom V. M. a nájomcom časti pozemkov. Pokiaľ v čl. 20. bod 20.1. zmluvy zmluvnými stranami - objednávateľom a zhotoviteľom je dohodnuté, že „žiadna zo zmluvných strán nie je oprávnená bez súhlasu druhej strany postúpiť svoje práva a povinnosti na tretiu osobu“, tak predmetné dojednanie i krajský súd vykladá so záverom, že sa týka výlučne práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o dielo. Predmetné ustanovenie je bez vplyvu na platnosť Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.02.2009, uzatvorenej medzi Václavů, s.r.o. a IV. Capital, a.s., pretože v prípade tohto právneho úkonu nešlo o postúpenie pohľadávky, ale o výkon vlastníckeho práva zo strany objednávateľa Václavů, s.r.o., ktorá dispozícia majetkom bola súladná i s čl. 15. bod 15.1. zmluvy, podľa ktorého „...„vlastníkom zhotovovaného diela je objednávateľ“. Čl. 20. bod 20.1. zmluvy o dielo i podľa názoru krajského súdu v žiadnom prípade nemohol obmedziť, či vylúčiť výkon vlastníckeho práva Václavů, s.r.o.. Nie je predsa možné stotožňovať prevod vlastníctva k nehnuteľnosti s postúpením pohľadávky. Dojednanie čl. 20. bod 20.1. zmluvy o dielo správne okresný súd vyložil so záverom, že obmedzenie postúpenia práv a povinností na tretiu osobu zmluvných strán z tejto zmluvy, výlučne o súhlasom druhej strany, sa vzťahuje len na tie práva a povinnosti, ktoré zmluvným stranám - úpadcovi, v postavení objednávateľa a spoločnosti UNISTAV HSV spol. s r.o. v postavení zhotoviteľa z tohto právneho úkonu vyplývajú. Prevod vlastníckeho práva objednávateľa k rozostavaným bytom, nachádzajúcim sa v predmete zhotovovaného diela, nebolo možné subsumovať tak, ako uvádzal žalovaný pod ust. § 525 Občianskeho zákonníka, nakoľko išlo o nakladanie s predmetom vlastníctva (§ 123 Občianskeho zákonníka).

69. Žalovaný nesúhlasil so záverom okresného súdu o platnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, vklad ktorej bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod V 1969/09 vyvodeným z ust. § 46 ods. 6 Katastrálneho zákona a nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého v civilnom sporovom konaní o excindačnej žalobe súd nie je oprávnený preskúmať postup správy katastra v katastrálnom konaní. K tomuto odvolaciemu dôvodu krajský súd poukazuje primárne na odsek. 45. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v rámci ktorého okresný súd poukázal na v konaní nespornú okolnosť, že v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 medzi úpadcom ako predávajúcim a obchodnou spoločnosťou IV. Capital, a.s. ako kupujúcim boli dotknuté byty, vrátane sporného bytu zapísané na LV č. XXXX pre katastrálne územie H. V. ako rozostavané byty ako aj, že k zápisu úpadcu ako vlastníka dotknutých rozostavaných bytov,

vrátane sporného bytu do katastra nehnuteľností, došlo pred uzatvorením Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 medzi úpadcom a spoločnosťou IV. Capital, a.s., a to v záznamovom konaní vedenom pod Z1793/09 zo dňa 04.12.2009, pričom spôsobilosť predložených listín vyžadovaných ust. § 46 ods. 6 Katastrálneho zákona je oprávnený posudzovať výlučne správny orgán. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní tvrdil pochybenie katastra nehnuteľností, stotožňuje sa krajský súd so záverom okresného súdu, že správnosť postupu a ani zákonnosť rozhodnutia Správy katastra, ktorá nemá vzťah k určeniu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, súd v tomto konaní skúmať nemôže. Konanie katastra a jeho rozhodovacia činnosť, hoc aj chybná, nemôže byť predmetom určovacieho sporu. Nesúhlasí krajský súd s odvolacím dôvodom žalovaného, že okresný súd nepostupoval v zmysle judikatúry NS SR, konkrétne rozsudkom NS SR sp. zn. 2Cdo/67/2000 a pri posúdení otázky, kto je vlastníkom, sa mohol odchýliť od stavu zapísaného v katastri nehnuteľností. V tejto súvislosti poukazuje na záver vyjadrený v odseku 45. odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde okresný súd uviedol, že nie je vylúčené, že pokiaľ by v konaní o prejednávanej veci bolo preukázané, že sporný byt v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 a v nadväznosti na uvedené ani v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 08.04.2010 nespĺňal pojmové znaky rozostavaného bytu v zmysle ust. § 3 ods. 16 Katastrálneho zákona, bolo nevyhnutné konštatovať, že už v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 medzi úpadcom ako predávajúcim a obchodnou spoločnosťou IV. Capital, a.s. ako kupujúcim nebol spôsobilým predmetom občiansko-právnych vzťahov, v dôsledku čoho by Zmluva o prevode vlastníctva bytov z 18.12.2009 bola absolútne neplatným právnym úkonom, a tým obchodná spoločnosť IV. Capital, a.s. ako nevlastník by následne nemohla platne previesť vlastnícke právo k spornému bytu na žalobcu Zmluvou o prevode vlastníctva z bytu z 08.04.2010.

70. Žalovaný v ďalšom odvolacom dôvode poukázal na súdnoaplikačnú prax, ktorá k otázke právneho vymedzenia pojmu byt prijala stanovisko v rozsudku NS SR, sp. zn. 4Cdo 27/02, podľa ktorého pojmovým znakom bytu ako predmetu občianskoprávnych vzťahov v zmysle § 118 ods. 2 Občianskeho zákonníka je účelové určenie miestností, ktoré byt tvoria na trvalé bývanie, dané právoplatným rozhodnutím stavebného úradu. Existencia takého rozhodnutia je predpokladom toho, aby určité miestnosti mohli byť predmetom občianskoprávnych vzťahov ako byty. Podľa obsahu Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 - V 1969/2009 jej predmetom bol prevod „rozostavaných bytov v bytovom dome“, čo je neprípustné a spôsobilo to absolútnu neplatnosť zmluvy podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 - V 1969/2009, a ani v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 08.04.2010 - V 487/10, ktorou mal žalobca nadobudnúť predmetný byt, ešte nebolo vydané kolaudačné rozhodnutie Mesta Dolný Kubín číslo 4062/2011/131-TS2/A10 dňa 30.05.2011 a ani nebolo právoplatné. K prípustnosti predmetu prevodu „rozostavaný byt“ krajský súd poukazuje na právnu úpravu Katastrálneho zákona v znení k momentu uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 a Zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 19.4.2010, a to ust. § 3 ods. 15 a 16 upravujúce pojem „rozostavaný byt alebo rozostavaný nebytový priestor“. Súhlasí krajský súd so záverom okresného súdu vyjadreným v odseku 46. odôvodnenia napadnutého rozsudku, že v dôsledku vymedzenia pojmov rozostavaná stavba, rozostavaný byt a rozostavaný nebytový priestor v ust. § 3 ods. 15 a 16 Katastrálneho zákona nič nebráni tomu, aby rozostavané stavby, rozostavané byty a rozostavané nebytové priestory boli predmetom občiansko-právnych vzťahov po tom, čo došlo k ich zápisu do katastra nehnuteľností. Ak rozostavaný byt nespĺňa znaky definície pojmu byt v zmysle ust. § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z., znamená to len to, že na rozostavané byty sa právna úprava zákona č. 182/2003 Z.z. bez ďalšieho nevzťahuje, čo však nevylučuje, aby „rozostavaný byt“ mohol byť predmetom prevodu. Odvolací súd nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že byt ako vec v právnom zmysle vzniká až momentom právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia príslušného stavebného úradu. Uvádza krajský súd, že rozhodnutie stavebného úradu je výhradne a výlučne zákonným predpokladom na zmenu právnej povahy existujúcej veci z rozostavanej stavby na byty a nebytové priestory, vrátane podielu na spoločných častiach, zariadení a príslušenstve k tomu. Právoplatné rozhodnutie stavebného úradu nie je samostatným spôsobom vzniku vlastníckeho práva k bytom a nebytovým priestorom, ale je predpokladom, aby konkrétna nehnuteľnosť vo fáze po ukončení výstavby mohla byť definovaná de iure ako byt alebo nebytový priestor. Účelom kolaudačného rozhodnutia je, aby sa povolilo užívanie stavby na bytové účely s presným určením jednotlivých bytov a nebytových priestorov. Až na základe tzv. kolaudačného rozhodnutia stavebného úradu je možné v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. určitú konkrétnu časť obytného domu považovať za byt, resp. za nebytový priestor, pričom do rozhodnutia stavebného úradu o povolení užívania sú vlastníci príslušnej časti nehnuteľnosti, a to vždy v takom štádiu

rozostavanosti, v akom sa obytný dom nachádza. V zmysle platnej právnej úpravy môže byť predmetom právnych vzťahov aj rozostavaný byt a rozostavaný nebytový priestor a je možné k nim nadobudnúť vlastnícke právo a je možný aj prevod vlastníckeho práva z uvedených nedokončených vecí.

71. V súvislosti s prevodom rozostavaného bytu a definíciou rozostavaného bytu, vo vzťahu ku ktorej nesprávne skutkové zistenia a právne posúdenia namietal žalovaný v tom smere, že stupeň rozostavanosti nezodpovedal definícii ust. § 3 ods. 16 katastrálneho zákona, pretože v rozhodnom čase stavba bytového domu nebola úplne uzatvorená obvodovými stenami a strešnou konštrukciou, pričom znalecký posudok Ing. Kovalíka nezodpovedal stavu nehnuteľnosti a neopisoval stav nehnuteľnosti k 18.12.2009, i krajský súd považoval za potrebné opätovne zacitovať ust. § 3 ods. 16 katastrálneho zákona, podľa ktorého rozostavaný byt je miestnosť alebo súbor miestností určených v súlade so stavebným povolením na bývanie alebo na iný účel ako bývanie, ak sa nachádza v dome, ktorý je aspoň v takom stupni rozostavanosti, že navonok je uzavretý obvodovými stenami a strešnou konštrukciou. Súhlasí odvolací súd s postupom okresného súdu, ktorý pre záver, či dotknuté byty sa nachádzali v dome, ktorý bol v takom stupni rozostavanosti, že navonok bol uzavretý obvodovými stenami a strešnou konštrukciou, vykonal dokazovanie dôkaznými prostriedkami relevantne navrhnutými a nevyhnutnými pre posúdenie sporovej veci, a to práve žalovaným predloženým Čestným prehlásením Ing. Y. z 09.03.2017, časťou znaleckého posudku Ing. Kolomana Kovalíka č. 72/2009 (č.l. 176), fotodokumentáciou (č.l. 197), ktoré zhodnocoval jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti. Okresný súd v rámci svojho zhodnocovania správne vyjadril, že nebolo relevantným, že ku dňu 18.12.2009 nebol dokončený žiaden z bytov, ktoré mali byť vybudované v zmysle projektovej dokumentácie a stavebného povolenia, ale relevantným bolo to, či dotknuté byty sa nachádzali v dome, ktorý bol v takom stupni rozostavanosti, že navonok bol uzavretý obvodovými stenami a strešnou konštrukciou. Práve žalovaným predložené dôkazy na č.l. 176, 197 spisu - fotodokumentácia tvoriaca aj súčasť znaleckého posudku Ing. Kovalíka, a to fotografie poskytli dôkaz o tom, že bola ohraničená stavba bytového domu vo výške ôsmich nadzemných podlaží, ako aj, že bol uzatvorený strešnou konštrukciou, teda, že bol hotový strop a obvodové steny, čo vyjadrenia Ing. Y. v čestnom prehlásení nevyvrátili. Bez relevancie bolo tvrdenie v Čestnom prehlásení zo dňa 09.03.2017, že išlo o hrubú stavbu, v takom štádiu rozostavanosti, že na vybudovanej časti stavby neboli žiadne okná, žiadne interiérové ani exteriérové dvere, žiadne zárubne, zábradlia, tepelné izolácie, vnútorné omietky, elektrické, tepelné rozvody, rozvody vody a kúrenia, neboli realizované potery, maľovky a nenosné priečky a pod. Ak žalovaný v odvolaní poukázal na to, že rozostavaná stavba nebola ukončená strešnou krytinou, tak uvádza odvolací súd, že predsa strešnú krytinu ako takú nevyžaduje ust. § 3 ods. 16 zákona č. 162/1995 Z.z., ktorý vyžaduje len strešnú konštrukciu. Relevantným v danom prípade bolo to, že dom bol navonok uzavretý obvodovými stenami a strešnou konštrukciou, čo práve dokázali dôkazy predložené žalovaným.

72. Pokiaľ žalovaný spochybňoval závery znaleckého posudku Ing. Kovalíka s tvrdením, že ide o nepravdivý znalecký posudok, že znalec je zaujatou osobou, vzhľadom k tomu, že je vlastníkom dvoch bytov v predmetnej nehnuteľnosti, tak je potrebné uviesť, že išlo o znalca, ktorý v čase vyhotovovania znaleckého posudku bol zapísaný v zozname znalcov, tento ako odborne spôsobilá osoba k určitému momentu vyhotovoval tento znalecký posudok s opisom predmetnej nehnuteľnosti. Vzhľadom k tomu, že žalovaný len uviedol vyššie uvedené námietky bez ich preukázania včas, potom nebolo možné na ne ako relevantné prihliadať. Oproti sebe tak stáli na jednej strane časť znaleckého posudku a fotografie, obsah zmluvy o prevode vlastníctva bytov, z ktorých bolo zrejmé, že išlo o rozostavanú stavbu a na strane druhej čestné prehlásenie. Z obsahu Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2019 vyplynulo, že išlo o prevod rozostavaného obytného domu stavby a časť znaleckého posudku, jeho prílohy potvrdili, že išlo o dom s obvodovými stenami a strešnou konštrukciou. Za tejto dôkaznej situácie okresný súd správne uzavrel, že nebolo preukázané, že by sporný byt v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2019 nespĺňal definíciu rozostaveného bytu, v dôsledku čoho by nemohol byť spôsobilým predmetom prevodu.

73. Stotožňuje sa krajský súd s právnym posúdením okresného súdu, ktorý námietku neplatnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 zhodnotil ako nedôvodnú a rovnako za nedôvodnú považoval aj námietku, že v tejto zmluve absentuje prejav vôle kupujúceho, keďže vyplýva z čl. 3 predmetnej zmluvy. Z tohto stavu potom správne uzavrel, že žalobca na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 08.04.2010 platne nadobudol vlastnícke právo, ktorého vklad bol povolený rozhodnutím Správy katastra Dolný Kubín zo dňa 19.04.2010 pod č. vkladu V 487/10, a preto sporný byt nemal byť do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu v konkurze na majetok úpadcu vedenom na Okresnom

súde Žilina pod sp. zn. 1K/12/2015 zapísaný, pretože vlastnícke právo žalobcu mu svedčí. K poukazu žalovaného na koncentračnú zásadu, povinnosti popretia skutkových tvrdení je potrebné uviesť, že žalobca osvedčoval a preukazoval svoje vlastnícke právo práve výpisom z listu vlastníctva č. XXXX, teda údajmi, ktoré sa považujú za hodnoverné, pokiaľ nie je preukázaný opak, k preukázaniu ktorého zo strany žalovaného nedošlo.

74. Námietku žalovaného ohľadom porušenia práva na spravodlivý súdny proces krajský súd, po oboznámení sa s postupom súdu prvej inštancie, nevyhodnotil ako dôvodnú. V zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP možno za porušenie práva na spravodlivý proces označiť taký procesný postup súdu, ktorý znemožňuje strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Krajský súd uvádza, že žalovaný mal v konaní pred súdom prvej inštancie zabezpečenú možnosť na realizáciu procesných práv a bola mu vytvorená možnosť obhájenia jeho práv a právom chránených záujmov. Súčasťou koncepcie spravodlivého súdneho konania je aj princíp rovnosti zbraní, ktorý vyžaduje, aby každá sporová strana mala primeranú možnosť predložiť svoje návrhy, uplatňujúc svoje práva za podmienok, ktoré nie sú podstatne nevýhodnejšie než podmienky, za ktorých touto možnosťou disponuje protistrana. Zásada rovnosti strán v súdnom procese sa prejavuje vytváraním rovnakých procesných podmienok subjektov, o ktorých právach a povinnostiach súd rozhoduje (PL. ÚS 43/95, II. ÚS 121/02). Pod rovnakým postavením strán možno rozumieť iba také procesné postavenie, ktoré zabezpečí spravodlivý proces. Požiadavka spravodlivého procesu v sebe obsahuje zásadu zaručujúcu pre každú stranu v procese mať rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy a zároveň vylučujúcu mať možnosť podstatnej výhody voči protistrane. Obsah práva rovnosti ako jedného z určujúcich ústavno-právnych princípov súdneho konania spočíva v tom, že všetky strany sporu majú rovnaké procesné práva a povinnosti, ktoré uplatňujú a plnia za rovnakých procesných podmienok bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej z procesných strán. Nerozhoduje procesné postavenie alebo procesná pozícia, nie je podstatné ani to, ktorý z účastníkov sa stane žalobcom a ktorý z účastníkov je žalovaný (II. ÚS 35/02). Zásada vyjadrujúca „právo na spravodlivý súdny proces“ je spojená s nutnosťou rovnakých „pravidiel hry“, ale tiež aj s princípom „rovnosti zbraní“ pre všetky strany súdneho konania. Súdny sú preto povinné túto zásadu aplikovať vo vzťahu ku všetkým stranám, tzn. bez ohľadu na to, aké majú procesné postavenie, a to nielen proti sporovej strane, v danom prípade žalovanému, ktorý podal odvolanie, ale aj vo vzťahu k žalobcovi, a zároveň postupovať tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, aby ochrana práv bola rýchla a účinná. Okresný súd svojím procesným postupom vytvoril sporovým stranám rovnaký priestor a možnosti na realizáciu ich procesných práv a plnenie ich procesných povinností, a preto námietka žalovaného o porušení práva na spravodlivý proces nemôže obstať.

75. I odvolací dôvod žalovaného, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odporuje záverom vyplývajúcim z judikatúry Ústavného súdu SR, a to uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č.k. IV. ÚS 499/2011-25, sp. zn. IV. ÚS 92/09 s tým, že diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05), čo je zrejme aj z toho, že Okresný súd Žilina v skutkovo a argumentačne identickom spore vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18Cbi/8/2016 vydal rozsudok č.k. 18Cbi/8/2016-488 zo dňa 31.05.2018, ktorým identickú žalobu žalobcu - spoločnosti IV. Capital, a.s. zamietol ako nedôvodnú, a ktoré rozhodnutie je právoplatné, bol zhodnotený ako nedôvodný. Tento záver krajského súdu vychádza z toho, že po oboznámení sa so žalovaným doloženým rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 18Cbi/8/2016-488 zo dňa 31.05.2018 v lehote na podanie odvolania (č.l. 517 a nasl. spisu) bolo zistené, že v predmetnej veci bola žaloba zamietnutá z dôvodu nespĺnenia obligatórnej podmienky pre úspešné uplatňovanie nároku žalobcu podľa ust. § 78 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, a to včasnosť podania žaloby. V odseku 16. odôvodnenia tohto právoplatného rozsudku bolo uvedené, že „...s poukazom na dôvod zamietnutia žaloby sa už viac nezaoberal meritom veci. Hoci strany konania v rámci pojednávania dňa 31.05.2018 požadovali odôvodnenie aj v merite veci, vzhľadom na ustálenú súdnu prax sa súd nezaoberal meritom veci, keďže žaloba bola zamietnutá z dôvodu, že nebola podaná včas. Ďalšie odôvodnenie ohľadom meritu veci by tak bolo nad rámec a mohlo by tak spôsobiť nezrozumiteľnosť, či nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Nebol žiaden zákonný dôvod, aby sa súd zaoberal aj ďalšími skutočnosťami, keďže bolo skonštatované, že žaloba nebola podaná včas, preto jej nebolo možné vyhovieť“.

76. Krajský súd uvádza, že základom sporu v konaní pred okresným súdom, ako i v odvolacom konaní bolo vyhodnotenie, či došlo k splneniu piatej podmienky pre úspešnosť excindačnej žaloby, a to či

žalobcovi svedčí právo vylučujúce zaradenie veci do súpisu, vo vzťahu ku ktorému okresný súd na základe v danej sporovej veci zisteného skutkového stavu správne uzavrel, že žalobca takéto právo osvedčil. Dopĺňa odvolací súd, že s ohľadom aj na iné odvolacie sporové právne veci skutkovo obdobné, v ktorých vystupuje žalovaný, že každú z nich mohol posudzovať za viazanosti skutkovým stavom zisteným v konaní pred súdom prvej inštancie a len v rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov za rešpektovania neprípustnosti novôt v odvolacom konaní. Uvedené znamená, že pri tej - ktorej sporovej právnej veci mohol krajský súd posudzovať a vyjadrovať sa k záverom obsiahnutým v napadnutom rozsudku okresného súdu, vychádzajúcim z priebehu konania a dokazovania len v úzkej väzbe na vymedzené odvolacie dôvody. Krajský súd preto v tej - ktorej sporovej právnej veci sa mohol vyjadrovať vo väzbe k záverom okresného súdu obsiahnutým v napadnutom rozsudku okresného súdu, len k tomu, čo odvolateľ relevantne rozporoval v rámci odvolacieho konania. Uvedené zdôrazňuje krajský súd aj vo vzťahu k princípu právnej istoty s poukazom na Článok 2 ods. 2 CSP.

77. Na základe odvolacích dôvodov žalovaného krajský súd nezistil, že by boli dané v predmetnej veci podmienky pre zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu ani pre jeho zmenu, preto vychádzal z presvedčivých a logických záverov okresného súdu, vyjadrených v napadnutom rozsudku okresného súdu, vo vzťahu k posúdeniu piatej podmienky úspešnosti excindačnej žaloby, ktoré boli vyjadrené v napadnutom rozsudku okresného súdu, ktorý bol vo vyvolanom odvolacom konaní potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie, podľa ust. § 387 ods. 1 v spojení s ust. § 387 ods. 2 CSP.

78. K úplnosti odvolací súd poukazuje na zistenia vyplývajúce z údajov z Obchodného vestníka, značka K028317, pod OV 2017/182 zo dňa 25.09.2017, podľa ktorých Okresný súd Žilina uznesením sp. zn. 8OdK/87/2017 zo dňa 18.9.2017 výrokom I. vyhlásil konkurz na majetok dlžníka M. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XA, XXX XX H. V. a výrokom II. ustanovil správcu Mgr. Miroslav Hlad, so sídlom kancelárie U. XXX, XXX XX V. W. Y.. Výrokom IV. rozhodol, že dlžníka oddlžuje tak, že ho zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze na majetok dlžníka, a to v rozsahu, v akom nebudú v konkurze uspokojené. Výrokom V. začal hlavné insolvenčné konanie podľa článku 3 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (EÚ) 2015/848 z 20.05.2015 o insolvenčnom konaní. Uvedené zistenia však podľa názoru odvolacieho súdu boli bez vplyvu na konanie a rozhodovanie tak okresného súdu, ako i odvolacieho súdu so žalobcom označeným M. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XA, XXX XX H. V., t.j. o jeho aktívnej vecnej legitímácii. Z právnej úpravy oddlžovacieho konkurzu vyplýva, že oddlženie konkurzom v sebe spája účinky vyhlásenia konkurzu a zároveň účinky oddlženia, teda zbavenia dlhov fyzickej osoby a vyhlásením konkurzu na majetok dlžníka prechádza oprávnenie nakladať v konaní s majetkom podliehajúcim konkurzu na správcu, ktorý koná v mene a na účet dlžníka. Rozsah konkurznej podstaty je však vymedzený užšie ako v likvidačnom konkurze (§ 167h ZKR). Pri podanej žalobe označeného žalobcu M. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XA, XXX XX H. V. o vylúčenie veci, ktorá bola zapísaná do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu Václavů, s.r.o., teda keď tento majetok nie je zapísaný podľa údajov z Obchodného vestníka v konkurznej podstate (nie je ani vyhotovený a zverejnený) M. Y. (dlžníka) ako označeného žalobcu, sa potom nemohlo jednať o konanie, ktoré by sa týkalo majetku podliehajúcemu konkurzu a ani nešlo o vec týkajúcu sa tohto majetku, ktorého účastníkom konania namiesto dlžníka je správca. V danom prípade žalovaný spochybňoval samotný hmotno-právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva označeným žalobcom k spornej nehnuteľnosti, teda bola vyvolaná spornosť, či ide o majetok, ktorý patrí dlžníkovi ku dňu vyhlásenia konkurzu, a preto vzhľadom na absenciu úpravy obdobnej, ako v ust. § 47 ods. 4 ZKR sa správca automaticky nestal účastníkom konania namiesto označeného žalobcu (dlžníka).

79. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté za aplikácie ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, ktorému bola preto krajským súdom priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e príпустné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je príпустné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.